

Acc. No. 182

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సర్కారు

1/2-29

అదనపు

శ్రీ సాక్షాత్ సర్కారు

3490
109

శ్రీ సాక్షాత్ ఆంధ్రప్రదేశ్

సాక్షాత్ సర్కారు - 503225

ఆంధ్ర ప్రదేశ్

1975

1975

1975

1975

1975
1975

ACCN 182

1975

1975

1975

2.75

1975

1975

1975

ముందు మాటలు

బ్రహ్మచర్యాత్మికాలకు తంత్ర శాస్త్రము (తంత్ర మనగానే చాలామంది దృష్టిలో వామాచారమే మెదలు తుంది. కాని సర్వజగత్తును జగన్మాత శరీరంగా భావించి జేసే ఉత్కృష్ట సాధనలు మాతా తంత్రంతో ఉన్నాయి ఉపాసనలే కాక కుండిలినీ శక్తిని మేల్కొల్పి పలు ప్రముఖుల బేధించుకొని పరమాత్మతో ఐక్యత్వం పొందిన జేసే యోగమార్గంలే కావాల్సి ఉంది.) బ్రహ్మచర్యమన్వయాన్ని కనుగొన్నది. గుణాతీతమైన పరమాత్మతోనే కాక గుణమయమైన సృష్టిలోని వివృతాత్మక దృక్పథ జేయటమే దాని నిర్దిష్టత. అర్థ సారీశ్వరుడైన శివుడు, ప్రకృతి పురుషు లగువురును చేరిన పూర్వ దిన్యత్వమునకు ప్రతీక. పరమాత్మను వెలుగుకొని గడుపు జీవితమే నిష్ఠ జీవితము. జ్ఞాన సాక్షాత్కారము పొందినప్పుడికిని యోగి నామసహాయక ప్రవచనంతోనే నిజనిస్తాడు. తన నిజశక్తిని తెలుసు కొని ఉండటం వలన గుణములు, తంత్రవిధములు అతని పై వి విధమైన జనితములు చెలాయించబడవు. అది కేవలదృక్పథం, స్థిర ప్రజ్ఞాదు.

అనలు జగత్తు లేనే లేదని అది, కేవలం మన
మనో కల్పితమని, మనస్సుమే జయించితే జగత్తు
మిథ్య అయిపోతుందనే ధోరణి చాలామందిలో వ్యా-
పించియుంది. వారిని గూర్చి పూజ్ఞులు కీ శ్లోక్రి
మట్నూరి కృష్ణారావు గారు ఇలా అన్నారు.

“ సోదరా! మనస్సును చాచితే ఈ జగత్తు
మిథ్య అయిపోతుందనే సమ్మతం చాలామందిలో వ్యా-
పించి ఉంది. ఈ అపోహలో పడితే నీకు చాలా చెరువు
కలుగుతుంది. నీ అత్మకే హరి చేసుకున్న వాడవౌతా-
వు. ఈ జగత్తు నీమనః కల్పితం కాదని నీకింకా తెలి-
యదా, ఒకచోట నీ మనస్సు నాశనమై పోతుందని
కావించినా, ఈ జగత్తు ఎక్కడకు పోతుంది?

అత్మ ఎంత నిత్యమో, ప్రకృతి కూడా
అంత నిత్యమే. ప్రకృతి అత్మ పర్యార్థం యొక్క
క్రియాకలాప, విదానంద సాగరంలోని తరంగ
మాలికల్లా ఆ జ్యోతి యొక్క మణిపీ జాలము. జ్యోతి-
కి ఎప్పుడైనా ప్రవాళరహితంగా ఉంటుందా,
అనంతవం.

సీతా చరిత్రా [అష్టా] చక్రము ప్రసిద్ధము

కానీ. నీవు ఇందుని వలె సహస్రప్రాయము అగ్ని వలె
జాత వేదుడవు అవుతావు. జగత్తు యొక్క సుస్వ-
రూపముతో బాటు అతీంద్రియ జగత్తు యొక్క స్వ-
రూపము కూడా అనుభవమౌతుంది.

అయినను పరబ్రహ్మనుభవము పొందు
వరకు నేతి నేతి (ఇది కాదు, ఇది కాదు.) అను
విచారణ మావశ్యకమే. ఈ విచారణ మన నిజ శక్తి
ని తెలుసుకొని ప్రకృతికి బద్ధుడు గాకుండా ఉండటా-
నితే గాని, ప్రకృతిని త్యజించడానికి కాదు. శరీరము
న్నంత వరకు ప్రకృతిని విడుదా త్యజించలేదు. (సమా-
ధిలో ఉండే ఏ కొద్ది కాలమో తప్ప) బాహ్యంతర
బంధనాల్ని బయిందిన సన్మానీ కూడా జీవించినంత
కాలము మనఃప్రవాహ శరీరాల నుపయోగించక తప్పదు
కదా.

ఇక ఇందులోని పరిణామ వాదము ద్వారా
పరిణామ సిద్ధాంతము కాదు. అది శ్రీ అరవిందులు
ప్రతిపాదించిన పరిణామ వాదము. తంత్రంలో కర్మ
కాండకు, భక్తికి యోగానికి కూడా సముచిత స్థానం
ఉంది. అది కర్మ, యోగ, భక్తి, జ్ఞానాలకు సమన్వయ

ము. అందుకే అది కేవల తత్త్వవిచారమే కాదు ఒక సంస్కృత అష్టాదశ రచయిత.

తెలుగు దేశములో కూడా యీ మార్గము వందల ఏళ్ళ నుండి ప్రచారములో ఉంది. వీరబ్రహ్మంగారి వాక్యాన తత్త్వాలతోను గట్టయ్య దాసుని పర తత్త్వార్థ ప్రకాశితోనూ, తారకామృత సారంకోనూ యోగ విధానం స్పష్టంగా వివరింపబడి వుంది. శ్రీ నాథుని వాగ్దేవత తోను చక్రాలను గూర్చి వివరించినట్లు గుర్తు.

జగదీశ్వరి ప్రేమ పుత్రులైన శ్రీ నారాయణ మహర్షులు మా గురుదేవులు, విజామాదాదు జిల్లా ఆర్యుల్ వాలకాలోని మోర్రాడ్ గ్రామము వారి నివాస స్థలము. తీవ్రమైన సాధనలో ఆరాటంతో అవేదనతో పరిశుద్ధించి జగన్మాతృ సౌఖ్యార్థము నొందుటయే గాక నిర్వికల్ప సమోభ్యుదయము సైతము పొందిన మహాసీయులు, ఒక వైపు గృహస్థాశ్రమంలో ఉంటూనే పరతత్త్వ శిఖరాల అధిరోహించిన వీరులు. సామాన్యులకు సామాన్యులుగా వదిలి వీరి నెడ స్వరూపమును గూర్చి చుట్టూ ప్రక్కల ఎవూ తొడ్డిమం శిశి మాత్రమే తెలుసు.

వారి కడుగు పడిన నేను పొరిసిన అనుభవాల సా-
 రంశాన్నే శాస్త్రాధారాలతో సహా ఈ చిన్న పుస్తకం
 లో వివరించే ప్రయత్నం చేశాను. శ్రీ అరవిందుల పరి-
 చామ సిద్ధాంతం గూర్చి కూడా నేను అనుభవములు పొం-
 దిన తరువాతే ఇందులో పొందు పరిచాను. అరవిందా
 శ్రమంతో నాకెట్టి బాహ్య సంబంధం లేదు. కాని యో-
 గానుభవాలలో ఎందరెందరో మహాత్ములు కన్పించారు
 వారిలో శ్రీ అరవిందులొకరు. అరవిందుల జీవిత చరి-
 త్ర చదివి ఎంతో ప్రశంసించుదనమ్యము. నామనసు
 అరవిందుల వేపు ఎంతగా ముగ్ధిందంటే శ్రీ నారాయణ
 మహర్షిలే అరవిందుల మావంత్లో దర్శనమిచ్చాడు. ఆ
 కాలంలో కొన్ని రోజుల వరకు అరవిందులను గూర్చి
 వారి సిద్ధాంతాల గూర్చి అనుభవాలు కలిగాయి. అం-
 దులో ఇది ఒకటి.

1975 మేనెలలో ఒకనాటి రాత్రి, మూవో
 - సే-టంగ్. పొస్టు మాస్టర్ జనరల్ వేంకటేశ్వర
 రావు వీరిద్దరూ మహా మానవులనీ (Super men)
 ఇంకా ఇలాంటివారు ఇప్పటికే 59 మంది జన్మించార
 నీ మాటలు విన్నించాయి. మూవో జగద్విఖ్యాతుడు ఈ
 వేంకటేశ్వర రావు ఎవరో నాకు తెలియదు. ఇలాంటి

మరికొన్ని అనుభవాల వలన Life divine లోని
వారి వివరణ వలనా వారి పరిణామ నిర్దాంతం మీద
సమ్మతం ఏర్పడింది.

మునుజువులకు, యోగ పరిశ్చలనానర్తులకు
ఈ చిన్న పోత్తము తగు రీతిగా ఉపయోగ పడగలద
ని ఆశిస్తున్నాను.

జననీ అద్వైతాశ్రమం

22-5 77

శ్రీమోక్షానంద స్వామి

కృతజ్ఞతలు

ముఖ పత్రాలంకరణలై షట్చక్రాల తొమ్మిది
 అందంగా ప్రతికృతి గీసి ఇచ్చిన ప్రముఖ చిత్ర
 కారుడు, కవి, నేపథ్యశీలి యైన శ్రీ సైబ పరంధాము
 లు గారికి, గ్రంథాన్ని ముద్రించటంలో సర్వ విధాల
 సహకరించిన కల్పతా ప్రింటర్స్ కార్మికులు
 టి. లింగన్న, టి. శంకర్, యన్. గణేష్ లకు చిరంజీవి
 టి. రాంలింగం కు హృదయ పూర్వకమైన కృతజ్ఞతలు
 వ్రాసిన వెంటనే చదివి చాలా బావుందంటూ ఆనందించి
 న, కవి, యోగి యైన ప్రాణ మిత్రుడు రఘుకు మనః
 పూర్వక కృతజ్ఞతలు.

సమర్పణ

నా అత్తలో, అణువణువులో

నిండి పోయి, అనుక్షణం నన్ను

మేల్కొల్పుతూ, బుజ్జగిస్తూ, పాడుతూ

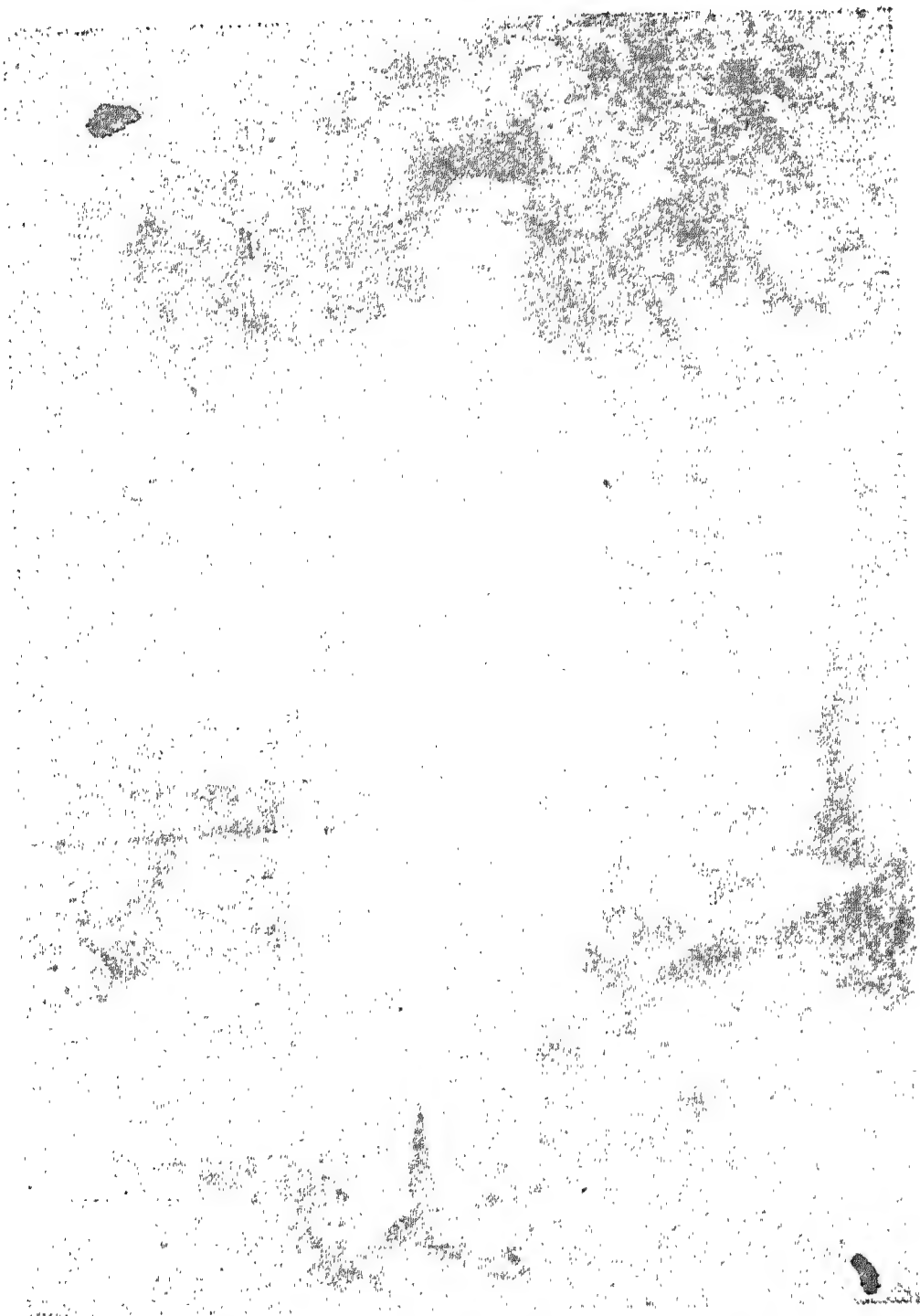
జ్ఞానం చెప్తూ నిక్షిప్తమైన శక్తిని రగుల్కొలుపుతూ

అనంతమైన కరుణకు, అగాధమైన ప్రేమకు ప్రతీకగా

నిలిచి పోయిన గుడుడేవులు

శ్రీ నారాయణ మహర్షుల

చరణ కమలములకు భక్త్యనురాగములతో...

సంకలనము శ్రీ నారాయణ మహర్షి

[illegible]

SECRET

[illegible]

4-11-63 10:00 AM

SECRET

60-789

33-38

100-100000-100000

SECRET

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

2025 2750

[Faint, illegible markings]

1944-1945

பெரிய நகரம்

10-3027-98

22 23 24 25 26

1950年12月15日

లోకజాధం చూసి హృదయము
ముక్కులై తెగి పోసగా
ఘోర తపముచు జేసి అమృత
మాతమును వీర్పరచినా ॥ పం ॥

అసుర గుణముల దృఢమటాప
అవతరించిన రాముడా!
అవని సుమ్మరి బ్రోపుమమ్మా!
అండ లేని వారమ్మా ॥ పం ॥

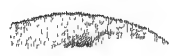
సకల మతముల సారమీచే
సత్య రర్మ న్యరూప మీచే
ప్రేమకు ప్రతిరూప మీచే
విశ్వమునకు వెలుగు నీచే ॥ పం ॥

యమున నాథా! దయానాథా!
ఎవరు మీ నరి రారయా!
యమున వలె దయ పొంగి పొరలెన
ఎల్ల వారల నేలుమా! ॥ పం ॥

తిమ్మపుర నివాసుడైనా
నోమ గంగారాముడు
అర్చిన ఈ గీత మాతను
అవలంబుగ చాల్చుమా! ॥ పం ॥

മലയാളം ഭാഷയിലെ പ്രസിദ്ധ കവിതകളുടെ
ഒരു സമാഹാരം

వ్యక్తిని, విశ్వాన్ని, విశ్వాతీతమైనదానిని గూర్చి తెలుపునది యోగము. ఇది మన అంతరంగిక నిగూఢ రహస్యాలను వెలికి దీసి మన నిజ స్వరూపమును జయలు పరుస్తుంది. యధార్థమైన అనందాన్ని, ప్రకాశాన్ని, తేజస్సును, జీవన సామరస్యాన్ని ప్రసాదిస్తుంది.

యీ మూడూ మూడు మెట్లు. మనం అంతరవలోకనం చేసుకుంటూ వెళ్లి మన వ్యక్తిత్వాన్ని అధిగమించి నపుడు విశ్వాంతో ఐక్యాన్ని చెందుతాం. అలాగే విశ్వాన్ని అధిగమించి విశ్వాతీతమైన నిర్గుణబ్రహ్మ తత్త్వంతో ఐక్యాన్ని చెందుతాం. ఆ విశ్వాతీత తత్త్వమే విశ్వాంతలోనూ, వ్యక్తిలోనూ పరివ్యాప్తమైయున్నట్లు కనుగొంటాము. నవ్వు రహస్యాన్ని విడచుకొనితలకం మన లోనే వుంది.

కాని చిత్రమేమిటంటే మనని గూర్చి మనకు తెలిసింది చాలస్వల్పం. మనం దాహ్య ప్రపంచాన్ని పరిశీలించి వివిధ శాస్త్రాలను ఏర్పరచుకున్నాము. ఆయా శాస్త్రాలలో జరిగిన విప్లవ పరిశోధన ఫలితంగా అనేక సౌకర్యాలను పొందుతున్నాము. కాని మనని మనం పరిశీలించుకోలేదు. అందుకే మానవుడు జీవితాన్ని ప్రకాశంతంగా గడప లేక పోతున్నాడు.

అనాదిగా మానవుని అంతరంగ నేర్వేషణం కొనసాగింది. ధీరులైన మహాపురుషులు మన అంతర్ రహస్యాలను వెలికి దీసారు. కాని బాహ్య పరిశోధనల వల్ల కనిపెట్టబడిన సాధనాలు లోకమంతటికి ఉపయోగపడినట్లు ఉపయోగపడేవి కావవి. ఎవరికి వారే తమ తమ అంతరంగాలలో అనేర్వేషణ జరపవలసి వుంటుంది.

సాధారణంగా మనకు తెలిసింది మన మనఃప్రాణ శరీరాలను గూర్చియే. అంతకు మించి మనకు తెలియదు. దీని గూర్చి కూడా సమగ్రంగా తెలిసిన వారు చాలా అరుదు. యింద్రియాలను మనం అధిగమించటం లేదు. మన సమస్త బాహ్య జీవనము యీ మనఃప్రాణ శరీరాలకు సంబంధించినదే. మన ఆరాటలూ, పోరాటాలూ, సుఖ దుఃఖానుభూతులూ, ఆశానిరాశలూ యివన్ని యీ మనఃప్రాణ శరీరాల ప్రాంగణం లోనివే. యీ పలతో మనం చిక్కుకొని దాని తడితంగా విదగ్ధులమౌతే మరచిస్తున్నాము.

అనాదిగా లోకంలో సాధారణంగా జరుగుతున్న విషయమిది. దీనికి కారణమేమిటి? యింద్రియాల పలతో చిక్కి మానవుడు స్వస్వరూపాన్ని మరిచి పోతున్నాడు. యీ యింద్రియాలు మన మనస్సును బాహ్య ప్రపంచం పైపే చుట్టినాయి కాని అంతర్ ప్రపంచం వేర్వూరు.

మానవ సృష్టి అలావుంది. జన్మించినది మొదలు
భృంద్రియాలు అతనికి బాహ్య ప్రపంచాన్నే చూపించటం
పలన తన స్వభావాను గురింగా బాహ్య ప్రపంచముపై
యిష్టానిష్టతలు పెంచుకొనిసుఖ దుఃఖాలనుభవిస్తున్నాడు.
ఆ మోదభేదాల మధ్యనే, ఆశా నిరాశల తరంగ క్రమంలోనే
తనువు చావిస్తున్నాడు.

యే ప్రపంచాన్ని అతడు ప్రాణానికి ప్రాణంగా
ప్రేమించాడో, యే బంధువులను, ఆప్తియులను, దేశాన్ని
విడిచి బ్రతక లేడో వాటన్నిటినీ విడువలేక విడువక
తప్పక అశ్రుపూరిత నేత్రుడై భూ లోకానున్నది సెలవు
తీసుకుంటున్నాడు. యిది వొక క్రమం వుదయాస్త
మానాల్లాగ.

అయితే ప్రపంచం యొక్క స్థితి యెంతైనా?
మానవుడు తనకు ప్రాణ ప్రద మైన లోకాన్ని విడిచి
పోవలసిందేనా? అతని చాథలట బలహీనతలట
తరుణోపాయం లేదా?

బ్రక్కడే అంతరవలోకనం పొర్రంభమాతుంది.
 యీ అంతరవలోకనాన్నిగూర్చిన శాస్త్రమే యోగం.
 యిందులో ప్రథమ సోపానం మనం మన వ్యక్తిత్వాన్ని
 దాటిపోవాలి. యీ వ్యక్తిత్వమే, యీ నేను అనే అహంకార
 మే మన బలహీనతలన్నిటికీ మూలం. యిది మానవుడిని
 విశ్వాన్నుండి భిన్నమైన వాడిగా తలపింపజేస్తుంది.
 నిజంగా యోగిస్తే వ్యక్తిత్వమునేది ఎవరికీ లేదు అది మోక
 భాగ్రింతి.

మన దేహాలు విశ్వి పదార్థం లోనివి. మన ప్రాణం
 విశ్వి ప్రాణశక్తిలోనిది. మన ఆత్మ విశ్వాత్మలోనిది.
 యిక మన వ్యక్తిత్వమేమైనట్లు? బంగారంతో చేయబడిన
 మోక స్తగ తాను బంగారు తంటె భిన్నమైన దని భావిస్తే
 ఆ భావనలో ఎంత సత్యముందో మనము విశ్విము తన్ను
 భిన్నమైన వారమని తలంచే తలంపులో అంతే సత్య
 ముంది.

విశ్వింతో ఐర్వ్యం చెందటానితై మన వ్యక్తిత్వాన్ని
 దాటి పోవాలి. యీ వ్యక్తిత్వాన్ని దాటటమంటే
 మనలోని దుర్గుణాలను, సంకుచితత్వాన్ని, సౌఖ్య
 పరత్వాన్ని వదలి పెట్టటమే.

ఇలా ఎంతగా అంతరంగం లోకి దూసుకు వెళ్తామో అంత ప్రశాంతి, ఆనందం, చైతన్యం మనని ఆపహిస్తున్నట్లు అనుభూతి చెందుతాం. పరిమితత్వం అపరిమితత్వంలో లీనమౌ తుంది. సాంతం అనంతంలో వికలమౌతుంది.

ఎంతగా ఇంద్రియాలవైపు పరుగెత్తామో అన్ని మొదరు దెబ్బలు, బాధలు, నిరాశలు ప్రత్యక్షమౌ తాయి. మానవుడు బలహీనుడౌతాడు.

ఎంత అంతరం లోనికి వెళ్తామో అంత మార్ద- పర్తం, కరుణ, తేజస్సు, సర్వత్రా సౌందర్యాన్ని సత్త్వాన్ని దర్శించ గలిగిన దివ్యచక్షువు మనలో వికసిస్తాయి. మనమాటలు, రూపము, నడవడిక జీవితము లోని ప్రతికోణం పూర్ణత్వం పొందుతుంది.

ఇంద్రియాల వెంతగా దాసులమైతే అంత మాలిన్యం, మొరటుదనం, రసహీనత, వ్యామోహ బంధనాలు పెరుగుతాయి.

అలా అని ప్రపంచాన్ని వదిలి అడవుల్లో కూర్చొని సమాధిలో ఉండిపోమృని కాదు. మన ఇంద్రియాలకు మనం జానిసలం కాగూడదు. మానవులు తమ ఇంద్రియాలకు దాసులు కావటమే లోకములోని

అల్లకల్లోలాలన్నిటికి మూలం. వాటిని మన అదుపాజ్ఞల
తో ఉంచుకోవటమే కాకుండా వాటికి అతీతంగా ఉన్న
దివ్య చైతన్యానికి అధిరోహించాలి. అప్పుడే దివ్య
జీవనం సాధ్యమౌతుంది. మన అమృతత్వం పృథ్విక
రింప బడుతుంది. విశ్వ పద్మములోని పృథిరేకు ఆ
అనంతుని అమృత కిరణ స్ఫర్శతో అమృతంగా
పరిపూర్ణంగా వికసిస్తుంది.

మానవులారా! లెండు!! మేల్కొనుడు!!!
మిమ్ము పరిమితత్వానికి బంధిస్తున్న గుణాలను, ఇంద్రి
యాలను జయించి మీ అనంతత్వమును, అమృతత్వ
మును ప్రకాశింప జేయుడు!!! ఆ అమృత పద ప్రాప్తి
కి రాచబాటయగు యోగమును ఆశ్రయింపుడు!

ధైర్యంతో, అచంచల దీక్షతో ముందడుగు
జేయుడు!

“ప్రకృతిం పురుషం జైవ
విద్యనాదీ ఉభావపి”

—గీత, 13 అధ్యాయ; 19 శ్లోకము

“ఓ అర్జునా! ప్రకృతి పురుషుల నిరువురిని ఆది
తేనివారుగా నెఱుంగుము.”

వీడి (బ్రహ్మము) దేకమై యున్నదో
అదే ప్రకృతి పురుషులుగా వ్యవర్తమగుచున్నది. వారి
కలయిక వలననే సమస్త సృష్టి ఏర్పడినది.
అప్పుడు పురుష సంకల్పానుసారముగా ప్రకృతి
సృష్టి స్థితిలయాది కార్యముల నొనర్చుచున్నది. అవ్యవర్త
మున మహాతత్త్వము ఉద్భవించి ఓంకారము భవించి
నది. ఓంకారమునందు త్రిగుణములున్నవి.
అవి.

1 సత్త్వగుణము 2 రజో గుణము 3 తమోగుణ
ము.

సత్త్వగుణము జ్ఞానమును ప్రకాశమును కలిగిం
చును. రజోగుణము ఆశను, కార్య తత్పరతను ప్రేరే
పించును. తమోగుణము మోహమును, సోమరితనము
ను కలిగించును. ఈ త్రిగుణముల యొక్క సమత్వ

స్థితి చెడి పరస్పరము కలియుట వలన పంచభూతము లేర్పడినవి.

- అవి మొదట 1 ఆకాశము
2 గాలి
3 అగ్ని
4 నీరు
5 భూమి

ఇది విశ్వ పదార్థము, [Universal Matter]

ఈ సృష్టి క్రమము అధునిక విజ్ఞాన శాస్త్ర పరిశోధనలకు భిన్నమైనదికాదు. భూమి ఒక మహాగ్ని గోళము నుండి వూడి పడిందని, చాల కాలం నీటిచేత కప్పబడి క్రమంగా ఇప్పుడు మనం నివసిస్తున్న భూమిగా మారిందని భూగోళ శాస్త్రం చెపుతుంది. ఇక్కడ రూప అంతే. వాయువు నుండి అగ్ని జలముల ద్వారా భూమి ఏర్పడింది.

ఇవి ఒకదానినుండి మరొకటి ఉద్భవించాయి, ఒకదానిలో ఒకటి రీసమౌతాయి.

ఆకాశము నుండి గాలి, గాలి నుండి అగ్ని, అగ్ని నుండి జలము, జలము నుండి భూమి, ఏర్పడినాయి. ఇది పరోక్షాణ క్రమము.

భూమి, జలము, అగ్ని, గాలి, ఆకాశం యిది
ఆరోహణ క్రమం.

భూమి నీటిలో ఇమిడి వుంది.

నీరు అగ్నిలోనూ, అగ్ని వాయువులోనూ,
వాయువు ఆకాశంలోనూ ఇమిడి ఉన్నాయి.

ఉ॥ మంటిని నీటిలో వేస్తే దానిలో కరిగి పోతుంది.

నీటిని మండే నిప్పు కణికపై చల్లితే నిప్పు
దానిని పీల్చు కుంటుంది.

అగ్నిని ఆర్పి వేయగా గాలిలో కలిసి పోతుంది
గాలి ఆకాశంలో కలిసి పోతుంది.

కల్పాంతమున ఆకాశము ఓంకారములో ఓంకా
రము అవ్యక్తం లో లీన మౌతాయి.

బ్రహ్మము యొక్క పరిణామమే పంచభూతము
లు. ఈ పంచ భూతములు వివిధ పాళ్లలో పరస్పరం
సమ్మేళితం కావటం వల్ల సృష్టి ఏర్పడింది. వీటి ఆధా
రంగా పరిణామ క్రమంలో కొండలు, వృక్షాలు, జంతు
వులూ మానవుడు మొదలగు సమస్తము ఆవిర్భ
వించాయి.

అవ్యక్తం నుండి భూమి వరకు గల యీ
విభిన్న అంతస్తు లెల్ల ప్రకృతి, దాని యందంతర్యామి

గా పురుషుడు కుంటి దానిని తరించు చున్నాడు. ఆ
అధారతత్త్వం లేనిదే ప్రకృతి నలువలేదు. సృష్టి
పాంచ తోరికమైన దనిగానే కేవలం పంచభూతాలు
పరిస్పరం కలియటం వల్లనే ఏవిధమైన అధారం
లేకుండా స్వయంగా ఏర్పడిందని చలించు
చూడదు. వెనక బ్రహ్మము లేనిదే అది కలియబానికీ
సైతము అశక్తములు.

అట్లే మానవుడినా పంచభూతాల పరిసరే ఏర్పడి
నాడంటే కేవలం పంచభూతాల వల్లనే అని అర్థంవాదు.
మానవునిలోనూ ఈ పంచభూతాత్మక ప్రకృతి వెనక
బ్రహ్మము ఆత్మరూపకముగా నుండి యీ నిమిత్త
మును తరించుచున్నది.

యీ అయిదు ఏ మే హక్లో పరిస్పరం కలి
యటం ద్వారా మనలో ఏవిధ బంధిర్చియాలు ఏర్పడి
రాయో తెలుసు తోవాలి.

సాధారణంగా మనము మనస్సు అని పేర్కొనునది
బడింటితో కూడియున్నది. అవియే అంతిరేంద్రియ
ములు.

అవి 1 జ్ఞాత 2 మనస్సు 3 బుద్ధి
4 చిత్తము 5 అహంకారము

ఇది ఆకాశ పంచకం.

పౌర్ణమి ఐదు పశ్చిమాన మగు భాగములుగా
విస్తరించి, వాటినే ప్రాజ్వల్యము లందును. అవి
1 సమాన వాయువు 2 వ్యాన వాయువు 3 ఉదాగ
వాయువు 4 ప్రాణ వాయువు 5 అపాన వాయువు
ఇది వాయు పంచకము.

జ్ఞానేంద్రియములు అన్ని పంచకము వలన
విత్పన్నవి. అవి 1 చెవి 2 చక్షుము 3 కన్ను
4 నాలుక 5 ముక్కు.

తన్మాత్రలు నల పంచకము వలన విత్పన్నవి
అవి 1 శబ్దము 2 స్పర్శ 3 రూపము 4 రుచి
5 గంధము

కశ్యేంద్రియములు ఖాపంచకము వలన విత్పన్నవి.
అవి, 1 వాక్కు 2 పాటి 3 పాదము
4 పాయువు 5 ఉపస్థ

స్థూలముగా 25 తత్వముల నూర్చి తెలిసి
కొందమి. ఇక సూక్ష్మముగా పరిశీలించుదాము.

$1/2$ ఆకాశము + $1/8$ గాలి + $1/8$ అర్బు +
 $1/8$ నీచ + $1/8$ భూమి = చెవి.

యిది చెవి యొక్క ఫార్ములా.

మనము ఒకమాట మాట్లాడగానే అది ఆకాశమును చేరుచున్నది. శబ్దము ఆకాశము యొక్క విషయము. మనచెవిలో ఆకాశ తత్వము అర్థభాగము ఉండుట వలన దానికి శబ్దగ్రహణ సామర్థ్యము కలుగుచున్నది. శబ్దమును ఆకాశమునకు చేర్చుటకు వాయువు కావలెను. అందుకై అచట కి పంతు వాయువు ఉన్నది. గ్రాహి అగ్ని అవసరము. తగినంత ఊష్ణము లేనిదే వాయువు చలింపదు. 1/8 వంతు అగ్ని ఆ పని చేయు చున్నది. అగ్నికి నీరు అవసరము. జలతత్వ సహాయము లేక అగ్ని జ్వలింప జాలదు.

ఉ;- ఒక దీపము మండుతుందంటే దానిలో కిరోసిన్, అముదమో జలతత్వమునకు సంబంధించినది తప్పక ఉండును. ఎండు కట్టెలో సైతము చమురు ఉండుట వలననే అది మండు తుంది.

ఆ నీటికి భూమి ఆధారము. అందుకే 1/8 పంతు జలము. 1/8 వంతు భూమి ఉన్నాయి.

ఈ ఫార్ములా వల్ల ఏర్పడిన చెవి శబ్దాన్ని గ్రహించ గలుగు తుందా అంటే లేదనే చెప్పాలి. మెదడునూ నున్న శ్రోత్రేంద్రియము చెవితో ఏకీభావము నొంది నప్పుడే మనం విన గల్గుచున్నాము.

ఉదా: ఒకడు పరధ్యానముగా నున్నప్పుడు మనము పిలిచినను వినకేక పోవుచున్నాడు. కారణమేమి? అతని మనస్సు శ్రోత్రేంద్రియముతో జత గూడ లేదు.

ఇదే కలయిక అంతరేంద్రియములలో జ్ఞాతకు, ప్రాణేంద్రియములలో సమాన వాయువుకు, తన్మాత్రలలో శబ్దమునకు, తన్మేంద్రియములలో వాక్కునకు పని చేయును.

$1/2$ గాలి + $1/8$ ఆకాశము + $1/8$ అగ్ని + $1/8$ నీరు + $1/8$ భూమి = చర్మము.

స్పర్శ గాలి యొక్క విషయము. చర్మమునకు గాలి అర్థభాగము వచ్చుట వలన స్పర్శను గ్రహించు శక్తి కలిగినది. చెవి యొక్క ఉదాహరణతో వివరించి నట్లు ఇందులో ఏ ఒక్కటి పని చేయవలెనన్నా మిగిలిన నాలుగు భూతములు అవసరమే. గాలి ఆకాశము నందున్నది. తిరిగి గాలికి అగ్ని, అగ్నికి నీరు, నీటికి భూమి అవసరము.

ఈ కలయికే ఆంతరేంద్రియము లందు మనస్సు ఈ, ప్రాణేంద్రియము లందు వ్యాస వాయువుకూ.

తన్మాత్రలలో స్వర్గకు, కర్మేంద్రియములలో చేతు-
లకు వర్తింతును.

$$\frac{1}{2} \text{ అగ్ని} + \frac{1}{8} \text{ ఆకాశము} + \frac{1}{8} \text{ గాలి} \\ + \frac{1}{8} \text{ నీరు} + \frac{1}{8} \text{ భూమి} = \text{కన్ను.}$$

అగ్ని యొక్క విషయము రూపము, కంటికి
అగ్ని తత్త్వము అర్థభాగము పచ్చుట వలన రూపమును
గ్రహించు సామర్థ్యము కలిగినది. మిగిలిన నాలుగు
సహాయక తత్త్వములు.

అంతరేంద్రియము లందు బుద్ధికి, ప్రాణేంద్రియ-
ములలో ఉదాన వాయువుకూ, తన్మాత్రలలో రూప-
ముకూ, కర్మేంద్రియములలో పాదమునకూ ఈ
కలయికే పని చేయును.

$$\frac{1}{2} \text{ జలము} + \frac{1}{8} \text{ ఆకాశము} + \frac{1}{8} \text{ గాలి} + \\ \frac{1}{8} \text{ అగ్ని} + \frac{1}{8} \text{ భూమి} = \text{నాలుక.}$$

జలమునకు విషయము రుచి, జలము నాలుక
యందర్థ భాగము పచ్చుట వలన నాలుకకు రుచిని
గ్రహించు శక్తి కలిగినది, నాలుక క్రింది నుండి నదా

181.48

1906 15

182

జలము తోరుచూనే యుండును. ఏ వదార్థము కాని మనము నాలుకపై ఉంచ గానే మొదట జలము తీరిన తరువాతే రుచిని గ్రహించ గలుగు తాము.

ఈ కలయికే అంతరేంద్రియములలో చిత్తముకు ప్రాజేంద్రియము లందు ప్రాణ వాయువురూ, తన్మాత్ర లందు రుచికి, కర్మేంద్రియము లందు హాయువు [రింగస్థానము] కు పని చేయును.

$1/2$ భూమి + $1/8$ ఆకాశము + $1/8$ గాలి + $1/8$ అగ్ని + $1/8$ నీరు = ముక్కు.

వాసన భూమి యొక్క విషయము. ముక్కుకు భూతత్వ మర్థ భాగము వచ్చుట వలన వాసనను గ్రహించు శక్తి కలిగినది. మిగిలిన నాలుగు భూతము లు సహాయక తత్వములు.

అంతరేంద్రియములలో అహంకారము, ప్రాజేంద్రియములలో అపాన వాయువు, తన్మాత్రలలో గంధము, కర్మేంద్రియములలో ఉపస్థ (గుదస్థానము) ఈ కలయిక వలననే పని చేయు చున్నవి.

స్క్రిటి భూతము ఒక చోట ప్రధాన పాత్ర వహించి మిగిలిన నాలుగు చోట్ల సహాయ తత్వమును చున్నది.

ఉదా:- ఆకాశము నందర్థ భాగములై ఒక అర్థ భాగము చెవి యందణగి, మిగిలిన అర్థ భాగము నాలుగు సమ భాగాలులై $[1/8$ పంతున] చర్మము, కన్ను, నాలుక, ముక్కులకు సహాయక తత్వమును చున్నది.

అట్లే గాలి చర్మము నందర్థ భాగ మణగి తక్కిన అర్థ భాగము నాలుగు సమ భాగాలులై మిగిలిన ఇంద్రియములకు సహాయక తత్వమును చున్నది.

అగ్ని కంటి యందర్థ భాగ మణగి మిగిలిన అర్థ భాగము నాలుగు $1/8$ పంతులై మిగిలిన ఇంద్రియములకు చేరు చున్నది, అట్లే జల భూ తత్వములు వరుసగా నాలుక, ముక్కులకు అర్థభాగము లణగి మిగిలిన అర్థ భాగాలు నాలుగు, నాలుగు సమ భాగాలులై ఆయా ఇంద్రియములకు సహాయక తత్వములగు చున్నవి.

భూ పంచక మైన కర్మేంద్రియము లత్యంత స్థూల రూపమున కన బడు చుండగా, జల పంచక మగు కర్మేంద్రాలు సూక్ష్మముగా నున్నవి. అగ్ని పంచకమును

జ్ఞానేంద్రియము లింకా సూక్ష్మమగా నున్నవి. వాయు
 పంచకముగు ప్రాణేంద్రియములు, ప్రాణ తత్త్వములు
 గాను, అంతరేంద్రియములు అత్యంత సూక్ష్మమై
 మనస్సుకు సంబంధించినదై యున్నవి. మిగిలిన ఇంద్రి
 యముల వలె అంతరేంద్రియము లన్నియు స్థిర మైనవి
 కావు. జ్ఞాత [ఎరుక] అహంకారముల నాధారము చేసి
 కొని ఒక చైతన్యమే భూతముల కలయికననుసరించి
 బుద్ధిగా, చిత్తమగా గోచరించు చున్నది. మిగిలిన
 ఇంద్రియముల మూలమున పని చేయునది కూడా
 ఆ చైతన్యమే.

* జాతీయత. ఈ విధంగా ఉంటుంది *

ఆశాపకం	జాత	మనస్సు	బుద్ధి	చిత్తము	అహంకారము	అంతరేంద్రియాలు
వాయుపంచకం	సమాన వాయువు	వ్యాస వా	ఉదాన బా	ప్రేమా బా.	అపేన వా.	పాణేంద్రియాలు
అగ్ని పంచకము	చెవి	చర్మము	కన్ను.	నాభి	ముక్కు-	జ్ఞానేంద్రియాలు
జల పంచకం	శబ్దము	స్పర్శ	రూపము	రుచి	గంధము	తన్మాత్రలు
పృథ్వీ పంచకము	నోరు	చేతులు	పాదములు	గ్రహము	గ్రహము	కర్మేంద్రియాలు
ఆశాశ తత్త్వములు	ఆశాశ తత్త్వములు	వాయు త :	అగ్ని త :	జల త :	రూతత్త్వములు	

జ్ఞాత :- మన జగద్వ్యాపారము లన్నింటికీ ఎరుకయే ఆధారము. మూర్ఖ పోయిన వాడుగాని, గాఢనిద్ర చెందినవాడు గాని ఏమియు తెలుసుకొనుట లేదు. ఎరుక అనునది ఉన్నప్పుడే ఆలోచించుటగాని, నిర్ణయించుటగాని, రుచి చూచుటగాని, పనిచేయుటగాని, జన్మచున్నది.

అహంకారము :- విప్పుడు తెలిపి ఉన్నచో అప్పుడు నేననే తాపన ఉన్నది. ఆలోచించునది, నిర్ణయించు నది రుచిచూచునది, నడుచునది, తానే అని ప్రతి ఒక్కరి లో ఉండును.

మన్దస్మ, బుద్ధి, చిత్తం :- పై రెంటిని ఆధారముగా చేసుకొని చైతన్యము ఆలోచనాత్మకము గా మన్నప్పుడు మనస్సనబడుచున్నది. అదియే నిర్ణయించునప్పుడు బుద్ధియనియు, విషయవల్లై చలించినప్పుడు చిత్తమనియు పిలువబడుచున్నది.

వమాన వాయువు :- అహంకారమును జీర్ణము చేయుచున్నది

వ్యాన వాయువు :- స్పర్శను గ్రహించు చున్నది.

ప్రజానము:- రుచులను గోచరింప జేయును.

ప్రాణ వాయువు:- రక్త శుద్ధి చేయు చున్నది.

అపాన వాయువు:- మలమూత్రముల విసర్జించు చున్నది
ఇంద్రియములు చేయు పనులందరకు తెలిసినవే.

సన్మాత్రలు వాటి విషయములు. అట్లే కర్మేంద్రియ
వ్యాపారములు సైతము మనకు తెలిసినదే.

ఒక ప్రాణమే, స్థలమునుబట్టి, చేయు పనినిబట్టి
అయా పేర్లతో పిలువ బడు చున్నది. తేనె తుట్టెలో
రాణి యాగలా ఇంద్రియములలో ప్రాణము అతి
ప్రధానమైనది. ఆ ప్రాణము నాశ్రయించు కొనియే
రక్తిని ఇంద్రియము లన్నియు పని చేయుచున్నవి.

శక్తి, స్పర్శ, రూప, రస గంధములతో మనము ఎన్నె
న్న అనుభవించ గోరుచున్నామో వాటన్నిటికీ ప్రాణమే
(Vital Nature) కారణము. అట్లే నిర్వాహణ
సామర్థ్యము కలిగి యుండుటకు, రకలయందతిరుచి
ఏర్పడుటకు ప్రాణ ప్రకృతి ప్రాణియమే కారణము.
ఏవడు తనలోని ప్రాణమును జయింప గల్గు చున్నాడో
అతడు సమస్త తోరికలను జయింప గలుగు చున్నాడు.
ఈశ్వరార్థమై అతని హృదయం లోని అవేదన అందు
గలన మరంత తీవ్ర మౌతుంది.

ఒక్కొక్క భూతము వలన ఏర్పడినవి

ప్రధాన వలన	ఎముకలు	మాంసం	నరములు	చర్మం	రోమములు
ఉదరకవ వలన	రక్తం	మూత్రం	కుక్షి	శ్లేష్మం	మొదడు
అగ్ని వలన	క్షుత్తు	పిపాస	నిద్ర	ఆలస్యం	సంగమం
వాయువు వలన	చలనం	గమనం	తీవ్రం	లజ్జ	మదం
ఆకాశమువలన	కామం	క్రోధం	లోభం	మోహం	భయం

ఎముకలు, చర్మము, రెండు భూతత్త్వము లైన
స్పృశ్యము, రెండు పదార్థము లెట్లెక్కడిన వనగా చర్మము
భూతత్త్వములో వాయుతత్త్వము. అట్లే రోమములు
భూతత్త్వంలో అకాశతత్త్వము తక్కిన తత్త్వము లందు
కూడా భిన్నత్వమునకు ఇదే కారణము.

ఇందు పృథ్వితత్త్వము అతి స్థూలములు కాగా
అకాశతత్త్వములు అతి సూక్ష్మములై యున్నవి. తక్కి
నవి మధ్యస్థము లై యున్నవి.

ఉదా:- ఎముకలు, చర్మం, మాంసం, సరములు, రోమ
ములు భూతత్త్వములు.

కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, భయాలు అకాశ తత్త్వాలు.
ఇవి దేహము నుండి, మనస్సు వరకు ఉన్నాయి.

యోగ కమలములు

“ ఊర్ధ్వ మూల మధ : శాఖమ్
అశ్వత్థం ప్రాహు రవ్యయమ్
చన్దాంసి యన్య పర్జాని
యన్తం వేద సవేద విత్ ”

— గీత: 15 అధ్యాయము 1వ శ్లోకము

“ వేదములు అక్షులుగా గల సుసారమును రావి చెట్టు
పైన వ్రేళ్లు, క్రిందికి కొమ్మలు కలిగి నాశన రహితమై యున్నవి.
దీని నెవడు తెలియుచున్నాడో అతడు వేదార్థము నెరిగిన
వాడగు చున్నాడు”.

ఇంత వరకు మనఃప్రాణ శరీరాలను గూర్చి
పరిశీలించాము. అవి మన శరీరంలో అమరియున్న
విధానమును ఏయే కేంద్ర లేయే శక్తులకు నిలయమైన
వి యప్పుడు తెలిసికొందము.

మన వెన్నెముక మధ్య సుషుమ్న నాడి యను
రన్నని కాలువ అమూల్య గ్రము వ్యాప్తించి యున్నది. ఈ

నాడి యందు వివిధస్థానములలో యీ కమలము లమరి
యున్నవి. ఇవి వెన్నెముకను కోసి చూస్తే కనపడవు.
అంతర్దృష్టితోనే దర్శించాలి. ఈ యొగ కమలము
లమరి యున్న విధానము సంసార వృక్షము యొక్క
ఉత్పత్తి స్థితులను చక్కగా వివరించు చున్నది.

స్థానములు

కమలములు

1	లలాట మందు	సహస్రారము
2	భూ మధ్యమున	ఆజ్ఞా కమలము
3	కంఠమున	విశుద్ధ కమలము
4	హృదయమున	అనాహత కమలము
5	నాభి స్థానమున	మణిపూరక కమలము
6	లింగ స్థానమున	స్వాధిష్ఠ కమలము
7	గుడ స్థానమున	మూలాధార కమలము

యీ కమలములు వెన్నెముక యందే ఆ యా స్థలము
లందున్నవి.

విశ్వమునకు, ఆజ్ఞా కమలమునకధిరోహించిన
జీవునకు బేధమేమియు లేదు. అక్కడ మన వ్యక్తిత్వ
మేమియు ఉండదు. విశుద్ధ కమలమునుండియే యీ
వ్యక్తిత్వము ప్రారంభమగుచున్నది.

ఈ సప్తష్టి యందలి వివిధ లోకములు మన యందమరియున్నవి. అప్పుడప్పుడు యోగి యీ లోకములను సందర్శించ గలడు. ఇందు కొన్ని ఊర్ధ్వ లోకములు కాగా మరికొన్ని అధో లోకములు. ఊర్ధ్వ లోకములు సత్య శక్తుల కావాసములు కాగా అధోలోకములనుర శక్తులకు నిలయము లై యున్నవి. ఈ వివిధ కమలములకు వివిధ దేవత లధిష్ఠాతలై యున్నారు. వారు జీవునిలోని ఆయాస్థానముల హోలించు వారు.

జీవుడు శ్వాస ద్వారా జరుగుచున్న అజప గాయత్రితో యీ వివిధ దేవతలను, అనగా పరబ్రహ్మమును, సప్తష్టియొక్కవివిధ అంతస్తులను పూజించుచున్నాడు. మనశ్వాస ద్వారా ఈ అజప గాయత్రిని దినమునకు 21,600 లు జపించు చున్నాము. ఇందులో ఒక్కొక్క స్థానమునకు నిర్ణీత సంఖ్యలో అర్చింప బడుచున్నది.

1. సహస్రారము :— విజ్ఞాన శక్తి; వేయి దశముల కమలము; సత్యలోకము; సద్గురువు ఆధిదేవత. సప్తష్టిని మౌలికరించును. వేయి ప్రణవములు.

2. అజ్ఞాతములము:— ఇచ్చాశక్తి; రెండు దశములు: చ హో ర్లోకము. ఓం కారము; జనని అధి దేవత. వేయి ప్రణవములు. ఉత్పత్తి స్థాపనల కాజ్ఞాపించి సృష్టని పృథక్ స్థిరపరచును.

3. విశుద్ధ తమలము:— పదశక్తి [Word-Power] పదహారు దశములు. జనర్లోకము 'య' అక్షరము: జీవుడు అధి దేవత: ఉవాస వాయువు. సృష్టని క్రమబద్ధ మొనర్చును.

4. అనాహత తమలము:— ప్రేమ-సౌఖ్య-సందములు; రుద్రుడు అధి దేవత. హ్రీణ వాయువు ఆరు వేల ప్రణవములు; రుహర్లోకము. జ్ఞాన శక్త్యాదిత్రయ విడుదల చేయును. 'వ' అక్షరము; పన్నెండు దశములు.

5. మణిపూరత తమలము ;— జీవాధారమై జీవ శక్తి యై యున్నది; సువర్లోకము సమాన వాయువు. విష్ణువు అధి దేవత; ఆరు వేల ప్రణవములు 'శి' అక్షరము పది దశములు.

సహస్రార కమలము

కల్ప కమలము

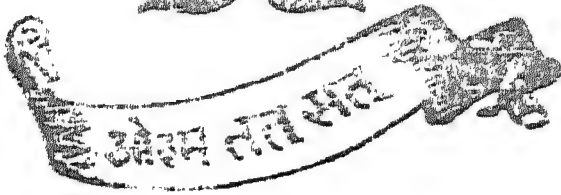
విశర్ప కమలము

అనాహత కమలము

మణిపూరక కమలము

స్వర్ణకమలము

మూలాంశ కమలము

సప్త కమలములు

6. స్వాధిష్ఠ కమలము:- లేజస్సు మరియు హ్రీంశక్తి: భువర్లోకము 6వేల ప్రణవములు. బ్రహ్మ అధి దేవత. వ్యాన వాయువు. శక్తిని పంపిణీ చేసి స్థిర రూపముల లోనికి ప్రవహింప జేయును. 'మ' అక్షరము 6 దశములు.

7. మూలధార కమలము:- పదార్థ మరియు రూపశక్తి; ఆరు పందల హ్రీంశక్తులు. భూలోకము: అపాన వాయువు: గణపతి అధి దేవత. పదార్థ రూపముల నిచ్చి ప్రాణమును స్థిర పరచును. 'స' అక్షరము నాలుగు దశములు.

సంసార జ్ఞాన నిరూపణము:- నిరాకార నిర్గుణ పరబ్రహ్మమున సంకల్పముదయించగానే అవ్యక్తమున మహా తత్త్వముద్భవించి ఓంకారము ధ్వనించినది. యీ ఓంకారము సృష్టికాద్య శబ్దము. ఈశబ్దము నుండియే సమస్త శబ్దములు వెల్లిడి రూపముల చాల్చినవి. సంకల్పము మొదటిది. వాక్కు రెండవది. రూపుదాల్చుట మూడవది. దానితో సృష్టి సంపూర్ణమైనది. యీ ఓంకారము నుండి ప్రధానముగా ఐదక్షరములు వెల్లిడినవి.

అవి న , మ , శి , వ , య. భూమి, నీరు,
అగ్ని, గాలి, ఆకాశముగా రూపొందినవి

య, దీజముగా నుండి విశుద్ధ చక్రము
న, అ అ ఇ ఈ ఉ ఊ ఋ ౠ ఎ ఐ
ఒ ఔ అం ఆః అను వర్ణములేర్పడినవి.

వ, దీజముగా నుండి అనాహతమున, క ఖ
గ ఘ ఙ చ ఛ జ ఝ ఞ ట ఠ అను వర్ణములు
ఏర్పడినవి.

శ్రి, దీజముగా గల మనీ పూరతమున
డ ఢ ణ త థ ద ధ న ప ఫ అను
పది వర్ణము లేర్పడినవి.

మ, దీజముగా గల స్వాధిష్టమున బ ఛ
మ య ర ల అసేడి ఆదు వర్ణములేర్పడినవి.

న, దీజముగా గల మూలా ధారమున ష
శ, ష, స, అను నాలుగు వర్ణములేర్పడినవి.

అజ్ఞాకమలమున ఓం కారదీజము. హంష,
వర్ణములు.

యిది వర్ణోత్పత్తి క్రమము. యీ వర్ణములే
సామాన్యమున పంచభూతములు, అనగా సమస్త సృష్టి.

ఇవి సప్తకమలములు. తిరిగి యీ కమలములకు జ్ఞాన, ప్రాణాంతరేంద్రియములకు సంబంధమున్నది.

మూలాధారమునకు, ముక్కుకు, అపాన వాయువుకు, అహంకారమునకు సంబంధము.

స్వాధిష్ఠ కమలమునకు, నాలుకకూ, వ్యాన వాయువుకు, చిత్తమునకూ, సంబంధము కలదు.

అగ్నే మణి పూరకమునకు, కన్నులకూ, సమాన వాయువుకు, బుద్ధికి సంబంధము.

అనాహారమునకూ, చెవులకు, ప్రాణ వాయువుకు మనస్సుకు సంబంధము.

విశుద్ధ చక్రమునకు, చర్మమునకు, జ్ఞాతకు ఉదాన వాయువుకు సంబంధము కలదు.

తీర్థడు మూలాధారము నుండి వివిధ యింద్రి-

క్రిందలిని శక్తి యముల ద్వారమున తన బహిష్కృష్టి వ్యాపారముల నెల్ల నెరవేర్చుకొను చున్నాడు. కాని యిది అంధకార

మయమగు జీవితము. కేవల పశు జీవిత మన్నను అప
వాదము లేదు. యీ మూలాధారము నందే కుండలిని
పాము రూపమున చుట్ట చుట్టుకొని నిద్రితమై యున్నది.
యోగులలో, భక్తులలో, ఏకాగ్ర చిత్తులలో యిది మేలు
కొనును. కాని శాస్త్రీయముగా మేల్కొల్పు వాడు
యోగి ఒక్కడే. యీ కుండలిని మాతృ శక్తియే.
యోగులలో వారి వారి హృదయములలో గల *అభిప్సా
తీవ్రతను బట్టి యీ శక్తి మేలు కొనును. అట్లు మేల్కొ
ని సుషుమ్న నాడి ద్వారా ఒక్కొక్క చక్రమును
వేధించు కొని సహస్రార చక్రమును చేరును. అట్లు
చేరినప్పుడే సమాధిస్థితి నిద్దించును. మనము ధ్యాన
స్థితులమైనపుడు అంతర్ముఖులమై మూలాధారమును
చేరి కుంలినితో ఏకీ భావము నొంది వెన్నుపాము ద్వా
రా ఊర్ధ్వముఖ ప్రయాణము సల్పుతాము. విశుద్ధకమ
లము పరక్ష, అనగా ఆకాశ స్థానము పరకు కామ
క్రోధ, లోభ, మోహాది గుణములు, ఇంద్రియములే
మనల నాటంక పరుచ యత్నించును. ఆకాశమును
దీల్చుకొని పైకి వెళ్లినపుడు మన వ్యక్త్యాత్మ సభిగ
మించి అతి మానస విజ్ఞానమును పొందుదుము.

* ఈశ్వరునికై గల ఆవేదన.

యిదా, పింగళ, సుషుమ్న యను యీనాడులు
మన సాధనలో అతి ముఖ్య హిత్రవహించును.

ముక్త్యయోక్త కుడిభాగమున

ప్రధాన నాడులు సుండునదే యిదానాడి.
ఎడమ భాగము నందు

కునది పింగళా నాడి. సుషుమ్న నాడి యీ రెంటికి మైన
మధ్య భాగము నందుండును. సుషుమ్నకు సరస్వతీ
యనియు అగ్ని నాడియని పేర్లు కలవు. అట్లే యిడకు
గంగ యనియు, సూర్యస్నాది యనియు పింగళకు
యమున అనియు, చంద్రనాడి అనియు పేర్లు కలవు.
యిందు ఇదా పింగళలు కన్పించు చుండును కాని
సుషుమ్న కన్పించదు. అది అంతరముననున్నది. ఇదే
త్రివేణీ సంగమము. యీ నాడులే తిరిగి
మూలాధారము నుండి మెదడు వరకు వెన్నుపాము
గుండా వ్యాపించి యున్నవి.

విశుద్ధ కమలమునకు. ఆజ్ఞా కమలమునకు మధ్య

జ్ఞాత

ఆకాశస్థానపు చివర నంటికొని యున్న
కొన్ని సన్నని మాంసపు పొరలే ఈ జ్ఞాత.
యీ జ్ఞాత పొరలే జీవుని బ్రహ్మము నుండి వివడియు

పరదాలు. సప్తష్టికి సరిహద్దులు, నిర్గుణుడగు ఆత్మకు
యిది గుణముల నాచ్ఛాదించు చున్నది. అందు వలన
తాను గుణస్వరూపుడైనట్లు జీవుడు భ్రమనొందు చున్నా
డు.

“తెర తీయగా రాదా” అన్న త్యాగ రాజాదుల
కీర్తనలు, బంతెందరో భక్తుల జేడ్కోలులు యీ జ్ఞాత
ను సూరించె.

మూలాధారము నందలి కుండలెని అతి
జేగముతో పైకెగిరి ఈ పొరలను చీల్చుకొని
పైకి వెళ్లినప్పుడే మనకు అతి మానస
వెజ్ఞానము కలుగు చున్నది: యీ జ్ఞాత
యే మనస్సుకు కారణమై అజ్ఞానమునకు మూలమైనది.

నిర్గుణ బ్రహ్మము. అవ్యక్తము; ఓంకారము,
త్రైగుణములు, పంచభూతములు, ప్రాణ, జ్ఞానాంత
రేంద్రియములు, పంచ తన్మాత్రలు; కర్మేంద్రియము
లు అష్టమదములు, అరిషడ్వర్గములుగా గల సమస్తము
యిట్లు జన్మించినది.

ఇది సుసార వృక్షము. దీని మొదలు జ్ఞాత
యందున్నది. ప్రేక్షు డిర్భక్తి లోకములందున్నది. అచటి

నుండి క్రిందికి కామక్రోధాది గుణముల పర్యంతము
వ్యాపించి యున్నది.

యింత వరకు మనము చర్చించిన దేహేంద్రి-
యాది సమాహమే క్షేత్రము. అనగా మనః ప్రాణ
శరీరములు.

సకలేంద్రియములను ప్రకాశింపజేయువాడుగను, సకలేంద్రియవృద్ధితుడుగను సమస్తమునకు ప్రభువుగను, ఈశ్వరుడుగను సర్వమునకు ఉత్కృష్ట స్థానముగను, సర్వ కారణముగను ఉన్నాడు. ఆదేవుడు నవద్వారములు గల శరీరమనెడి పట్టణమందు జీవాత్మగను, స్థావర జంగమాత్మకమగు సకల ప్రపంచమును స్వాధీనము చేసికొని బయట సంచరించు చున్నాడు.

ఆ పరమాత్మయే అగ్నియు, సూర్యుడును వాయువును, చంద్రుడును, శుక్రుడును, బ్రహ్మమును జలమును, ప్రజాపతియునై యున్నాడు. *

[ఓ ఈశ్వరా!] నీవే శ్రీవి, పురుషుడవు, కుమారుడవు, కుమారివి, వృద్ధుడవు. శిక్షచేత వంచించువాడవు. పుట్టిన వాడవు, సర్వతోముఖుడవు నై యున్నావు. నీవే తుమ్మెడవు, చిలుకవు, మేఘమువు. నీవే ఋతువులుగ, సముద్రాలుగా నున్నావు. మరియు ఆది లేని వాడవై సర్వ వ్యాపకుడవై యున్నావు. †

* శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు ౩వ అధ్యాయము 17, 18 శ్లోకములు
† " " 4వ అధ్యాయము 2, 3, 4 శ్లోకములు

విశ్వ క్షేత్రమునకు క్షేత్రజ్ఞుడు బ్రహ్మమే (పరమాత్మ.) కాని మానవుని యందు ఆత్మ రూపముగా నున్న బ్రహ్మము క్షేత్రజ్ఞుడు అయి ఆత్మకూడా పంచ భూతములకు అతీత మైనది. ఆత్మను చీరుటయై గుణములను, సమస్త ప్రకృతియే అధిగమించవలెను. అప్పుడే మన అహంకారము వశించి విశ్వంతో తాదాత్మ్యం చెందుతాము. నిజమునకు మనము పరమాత్మ స్వరూపులమే. ఆ పరమాత్మను [బ్రహ్మమును] చేరుటకు ఆత్మస్తులమగుట మొదటి మెట్టు. మనము ఆత్మైక్యత చెందినపుడు సమస్త ప్రపంచము నందు మాననే అనుభవించేందుతాము. నునుపెచ్చని కిరాళాలతో ఉపయస్తున్న సూర్యునిలో, రెక్కలు విప్పి స్వచ్ఛగా వెలువిడి లో ఏగిరి పోతున్న పక్షిలో, అప్పుడే వికసించిన గులాబీ పువ్వులో ఉన్నది తానే. లావణ్యకరమైన యువతలో యుదునలితో, వేళ్యలో, పతివ్రతలో, రాజులో, విరుసేదలో, కొండ మీది నుండి జారిపడే జలహతపు ముఘ సమై న సంగీతములో సమస్త విశ్వంతో జీన్పాడుతానయి అనంత రూపముల ధరించి క్రీడించు చున్నాడు. కాదు అ పర బ్రహ్మమే.

నిజస్వరూపమున మనము నిత్యానందమయులము.

మరని అగ్ని కాల్ప జాలదు. వాయువు ఎండింప జాలదు.
 నీరు తడవ జాలదు. ఆయుధములు చేడింప జాలవు. మ
 నకు జన్మము లేదు. మరణము లేదు. బాల్య యవ్వన
 వృద్ధాప్యములు లేవు. మనము నిత్యులు ము అమరులము.

ప్రకృతి యను పంజరము నందు బంధింప బడి
 జీవభ్రమచే మనము అబ్బులముని తలంచు చున్నాము.
 యీ పంజరమును బ్రద్దలు కొట్టి మన నిజ రూపమును
 తెలియ వలెను. మన హృదయాంతర్యామి యైన ఆ
 పరమేశ్వరుని, పురుషోత్తముని శరణు జొచ్చిన
 అజ్ఞానాధికారమున కావల నున్న తన దివ్య
 ప్రకాశమున మనల నాయన లీనమొనరించును.

ఈ విధమైన జీత్ర జేత్రజాలను గూర్చిన జ్ఞానమే
 నిజమైన జ్ఞానము.

అఖండ మండలాకారం వ్యాప్తమైన చరాచరం;
తత్పదం దర్శితం యేన తస్మైశ్రీ గురువేషమ.

లోకంలో చాలామంది జీవితాలకు ఒక నిర్దుష్ట
గురువు లక్ష్యం అంటూ లేనే లేదు. ఇంద్రియ
ప్రేరణలకు లొంగి తెగిన గాలిపటంలా
ఎటు గాలివీసే అటు కొట్టుకపోతారు. సుఖంలో అంతా
పాగుండి. అనుకుంటారు. కష్టం వచ్చేసరికి యీలోకం
చాలా క్రూరమైందని తనను పట్టించుకోవడం లేదని, తన
జాతలన్నిటికీ సమానమే వారణమని దుమ్మెత్తిపోస్తాడు.
మరి కొందరు ఒక వార్తాకు కాపటమో, ఇంజనీరు కాప
టమో హిమాలయ శిఖరాల సథిరోహించటమో జీవిత
లక్ష్యంగా పెట్టుకుంటారు. అందువై దీక్షగా శ్రమిస్తారు.
మొదటి వారితలచే ఏరు పీరులే, సందేహం లేదు. కాని
అది జీవితం యొక్క మూల సమస్యల్ని పరిష్కరించ
జాలదు. ఇలాంటి వారు సైతం కొన్ని విజయాల పరిస్థితు
లలో ధైర్యమును కోల్పోతారు.

సుఖ దుఃఖాలను సమభావంతో చూసే స్థిర
చైతన్యానికి మనం ఎదగాలి. మట్టిగడ్డను బంగారాన్ని
కాతివి సమంగా చూచేవాడే యోగి. సుఖాలయందు
హోగని వాడు, దుఃఖములందు విలపింపని వాడు. తన
స్వస్వరూపమును గూర్చి సదా విరుక కలిగిన వాడే
యోగి.

రాయ్ కీ లేవు సుఖ దుఃఖాలు. మానవునకు
హృదయ మొకటున్నదిగదా! అంతే ఆ హృదయం
యిట్టి యొక్క చెప్పుచేతల్లో ఉండాలి. తన చెనుక
నున్న దివ్య ప్రకాశాన్ని తెలుసుకోవాలి. అలాకాక
హృదయంలో జనించే వాంఛలకు, ఉద్వేగాలకు బీజ
కాన్ని కదిలిపేయటం తెగిన గాలిషటంలా కొట్టుకు
పోవటమే.

సుఖదుఃఖాతి తమైన ఆ పున్నత చేతనకు ఎదగ
టం ఎలా? కొందరికి వారి జన్మ పరిణామాన్ని బట్టి,
కొందరికి భక్తి పల్ల, నిష్కామ కర్మపల్ల, యిట్టి స్థితి
ప్రొత్తించవచ్చు. కాని వీరంతా చేతన యొక్క వివిధ
అంతస్తులయందున్న వారే కాని అంతిమ స్థాయిని చేరిన
వారు కాదు.

ఆ అంతిమ స్థాయిలో రంగులేదు. రూపం లేదు. తానే లేదు. నిదిలో ఉప్పులా విశ్చ చేతనతో తన అస్తిత్వం తరిగి పోయింది. విశ్చమే లేని, తానే లేని చోట సుఖదుఃఖాల ప్రసక్తి యెక్కడిది? ఆ జ్ఞానము నడచే నమస్త కర్మలు పరిపక్వమైనాయి.

విశ్చంలో సుఖదుఃఖాలకు తట్టుకొనే స్థైర్యం కావాలంటే విశ్చాన్నే చాటి పోమ్మంటే ఎలా అనే ప్రశ్న వుదయించవచ్చు. ఆ అంతిమ స్థాయి లోనే నవా వుండి పోమ్మని చెప్పటం లేదు. తిరిగి బాహ్య జగత్తులో మనం నివసిస్తున్నప్పుడు తన నిజ రూపమేమిటో తెలుసు కొని ఉండటం వలన ఆ ఎరుకతో తన కర్మల నిర్మలమైపోతాయి. అప్పుడతను నిష్క్లష్టతేలే వెన్న. నిదిలో పద్మ పత్రము.

అట్టి స్థాయి జీవితం యొక్క రహస్యాలను వివరించి మన స్వాధీనంలో లేకుండా నిరంతరం కొనసాగుతున్నాయి జనన మరణాలకు ముగింపు పెట్టుంది. అప్పుడు మానవుడు ప్రకృతి యొక్క లీల నుండి విముక్తుడై స్వేచ్ఛను పొందుతాడు.

అట్టి బ్రహ్మములో ఏకమగుటకు, భిన్నులమును మన మనోభావన నత ప్రమించుటకు యోగమే

రాచ మార్గము. అట్టి పర బ్రహ్మమునకు మనను లేవ
నెత్తు దివ్య పురుషులే గురువులు.

దుఃఖ బంధుర మగు ప్రపంచము నుండి యీ
అనిత్య రూప జగత్తు నుండి ఆనంద ప్రదము అమర
మునగు దివ్య జీవనమునకు మనల నాయన వృద్ధరించును
తోక మంథకార బంధుర మైనప్పుడు అట్టి మహాత్ములు
కరదీపికల నెత్తి మానవ కోటిని వెల్లు దాడల పయ
నింప జేస్తారు. గురువు లెల్ల గురువగు ఈశ్వర సంత
ల్పము వల్లనే వారు జన్మింతురు. వారి హృదయము
చిగురాకు పలె అతిరోముల మైనది. వజ్రము పలె అతి
కఠోరమైనది కూడా. సకలవిశ్వమునకు మంగళ దాయ
కు లైన అట్టి సద్గురువుల నాశ్రయింప వలెను. వారి సే
వలో నిమగ్నులమై సద్విసర్వరూపము నెరుగ వలెను.

మార్గము మర్గముమైనది. శత్రువు లసంఖ్యాకు
లు, మాయారూపులు, ఆసురులు. పరర్థిత మయమగు
దారి. వాగులు, పులులు.

యీ యాత్రలో సద్గురువు మనకు తోడు నీడ

యై కష్టాలలో నెచ్చెలియై, సహాయకుడై, తల్లియై, తండ్రీయై, సర్వ విధముల బాలించి. బుజ్జగించి, బెడి రించి (సీపు అతనికి సమర్పించు కున్న తీరును బట్టి) సైతము యీ వెలుగు బాట వెంట పయనింప జేస్తాడు. వారు సర్వజ్ఞులు, జ్ఞులు, అనుసరించు విధానము అసంఖ్యాకములు. అనూహ్యములు. శిష్య శిక్షణలో వారు తాల్చు రూపము లసంలభ్యములు.

అయినను వారు సామాన్యులలో సామాన్యులై చరించును. వేష భాషాది దాహ్యడంబరములకు అతీతులు. ఎంత రహస్యముగా లోకమునకరుదెంచురో అంత నిశ్శబ్దముగా తమ కార్యములనిర్వర్తించి నిష్క్రమించును. వారు కరుణా సాగరులు, ప్రేమ ప్రపూర్ణులు.

లోకమున వేషధారులగు గురువులు ఆరేకులు న్నారు. అందుడు అందునకు మార్గము చూప యత్నించుట అపహాస్య కరము. బాధ గురువులు పీరి కదివొక బ్రతుకు తెరువు. పీరు వంచకులు. అమాయకులగు జనులను మోసగించి తమ జీవితముల గడుపుకొందురు. జ్ఞానా సక్తులు. తరించ వలెనను తీవ్ర పిపాస కలవారు ఇట్టి బాధగురువుల పాల బిడత సత్యసందర్శనము చేయిం

ప గల్లు దివ్యగురువునే పెదకి తొనవలెను. చక్కగా
జరిజించి తాని ఎవరిని విశ్వసించరాదు. అట్టి సద్గురువు
నే ప్రసాదించ మని యీశ్వరుని ప్రార్థించవలెను.

అట్టి సద్గురువు లభించిన పిదప వారి మోల
మనము సంపూర్ణముగా ఆత్మార్పణ గావించ వలెను.

సమర్పణ

మన : హింస శరీరములు గుర్వా-
దేశానుసారము నడచు నట్లొనర్ప
వలెను. వైయుక్తిక మగు ఎట్టి ఆశామోహములు వుండ
రాదు. ఇంద్రియ జీవనములై పెనుగు లాట లుండకూ
డదు. ఈర్ష్యానూయ, ద్వేషాహంకారముల స్వయు
తొలగింప బడవలెను. విధేయత, సమర్పణ. సత్సద్గురు
ఇదియే సాధకుని ఆదర్శములు కావలెను. మన సమస్త
ప్రకృతి గురుదేవుల స్వర్ణాను గుణముగా రూపొందు
టకు సిద్ధపరచవలెను. యీ పనిలో దివ్య జనని, గురు
దేవులు సదా మనకు తోడై యుందురు. మన సమర్పణ
సంపూర్ణమైన యెడల గురుదేవులు మన సమస్త ప్రకృతి
ని దివ్యతరముగా మార్చి వేయుదురు. మనలోని చీకటి
రోణములలో తాంత్రిక ప్రసరింప జేసి, మూలమూలం
దాగి పున్న మారెన్యమును తొలగించి దివ్యజనని సన్ని
ధిని నిల్పును. అట్టి మన జీవితము దివ్యానంద
భరితము, దివ్యప్రకాశ పరిపూర్ణమై యుప్పును.

అట్టి సద్గురువు లభించుటకై మనము హృదయ
 పూర్వకంగా ఈశ్వరుని ప్రార్థించ వలెను. అట్టి
 ప్రార్థనలనాయన తప్పక ఆలకించును. సద్గురువుతోడు
 గా యీ సమస్త ప్రకృతినె జముంచి దివ్య జనని చరణ
 తలమును చేరెదము. జనని ఆశీస్సులనొంది. అనంత
 ము అనిర్వాచ్యమగు పర బ్రహ్మ సాగరమున కరగి
 పోయెదము.

పురుషగతమగు శక్తియే ప్రకృతి. అందుకే ప్రకృతి పురుషుల భిన్నులని పేర్కొందురు. ఒక దినములోనీ,

దివ్య జనని రాత్రింబగళ్లవలె ఒక నానెము యొక్క యిరు ప్రక్కలవలె బ్రహ్మము, శక్తి విడదీయ రానివి. జ్యోతినుండి దాని ప్రకాశమును విడదీయరానట్లు బ్రహ్మమునుండి శక్తిని సైతం వేర్పరచ లేము. అర్థ నారీశ్వరునిగా శివుని భావన చేయుట యీ సత్యమునే నిరూపించు చున్నది.

పురుషుడు కర్తవ్య రహితుడై యుండ శక్తియే సమస్త సృష్టి పాలనను నిర్వహించు చున్నది. కాని ఈ శక్తి యొక్క ప్రతి కార్యము వెనక పురుషుడాధారభూతుడై యున్నాడు. పురుషుడు తెర వెనక నిలిచిన ఆధార తత్వము, ఆ ఆసరాతో సమస్త నాటకమును నడిపించునది శక్తి. ఆ శక్తియే దివ్యమాత. అట్లు పురుష ప్రకృతులుగా పేర్కొనుట వాచ్యార్థ మేనని నిజమునకు వారభిన్నులని మరవ గూడదు. మాత యొక్క నిర్గుణ తత్త్వమే బ్రహ్మము.

యీ ప్రకృతి-భురుష లేలయే సమస్త సృష్టి అందులే విశ్వమంతయు బ్రహ్మమే. విశ్వమున కతీతమైన నిర్గుణ తత్త్వమూ బ్రహ్మమే. బ్రహ్మమునకు భిన్నమైన దేమియు లేదు కాని మన ప్రయుక్తిక అహంకారము నభిగమించ వలెను. అప్పుడే సర్వత్రా భగవద్దర్శనము గొందుట కర్హత సరిపాడిండు కొనిన వారమగుదుము.

దివ్య జనని అనంత కరుణా మూర్తి. ఆమె ప్రేమకు అవధులు లేవు. బద్ధజీవులను ఉద్దరించుటకామె నిరంతరము పరితపించుచున్నది. కాని ఏ కారణరే ఈస్వస్థి యొక్క నిజ తత్త్వమును గ్రహించి దివ్యమాతరి ననిమిదిరై ఆరాట పడుచున్నాడు. తక్కిన రోడ్లు కొలది జనుల ప్రయములకు దానురై చివరంగలొని హితుల వలె తిప్పబడు చున్నాడు.

దివ్య జనని యోగ మార్గమున, ఆజ్ఞా రమలమున దీర్ఘనమిచ్చును. ఆమె శక్తి యే మూలాధారము నుండి జీవుని అహంకారము ద్వారా పనిచేయుచున్నది. నిజమునకు యీ కరుణముల నాపరించుకొని యున్న విభిన్న రుత్తులు యీ అంతస్సృష్టి సర్వము

దివ్య మాతృ శక్తియే, ఆ వీక చైతన్యము వివిధ అంత
స్తులలో చెందిన రూపాంతరము లే యీ తిగుణములు
పంచ భూతములు యీ సమస్త నృష్టియు.

అమ్మ నిజ సాక్షాత్కారము అజ్ఞా కమలమందే
లభించినను, నిజమైన అర్చితో, అవేదనతో పర్య-
వర్తించు సాధకునకు అంతకు ముందే అనేక రూపము
లతో కన్పించి ఉత్సాహ భరితుని చేయును. గురుదేవు
లు, జనని సదా తోడై యుందురు. కాని సమర్పణ,
విధేయత, భక్తి ప్రవృత్తులు అవశ్యకములను విషయము
లను మరచ రాదు. ఏనాడు నీ ఆచర్యము నుండి చలించ
కువో, అప్పుడు వారును నీకు ధూరముగుడును
చీకటి-వెలుగులు సహజీవనము చేయజాలవు కదా!

బాధలలో, అసుర శక్తులతో జగ్గు పోరాట-
లో జనని మన కిచ్చు ప్రోత్సాహము, తోడ్పాటు వర్ణ
నారితమైనవి. ఆమె మన కన్నతల్లిని మించిన కోటి
తెల్ల ప్రేమతో మనని సమీపించును. ఆ మాత్రే హృద
యము ఒక పరి కంట తడి పెట్టును. మరొకసారి రౌద్ర
మూర్తి యగును, ఇవి అన్నియు సాధకుని సమర్పణా
స్థాయిని బట్టి యుండును. ఆమె యొక్క వివిధ రూప

ములు ఆమె వివిధ శక్తులకు ప్రతీకలు. యీ రూపములను ఆయాసందర్భము లందు సాధకుడు దర్శించగల్గును.

అకాశమంత ఎత్తుతో హస్తములందు. వివిధ ఆయుధముల దాల్చి కాళీ రూపంతో జనని కల్పించిన త్వరలోనే గుణములు, దుష్ట శక్తులు నాశమొందునని గుర్తించ వలెను.

ఐజ్ఞా కమలమునకు క్రింది భాగంలో, విశుద్ధ కమలపు ప్రైభాగంలో అకాశస్థానం యొక్క ప్రైభాగమున అనగా జ్ఞాత యొద్ద మహాలక్ష్మి రూపములో జనని కన్పిస్తుంది. ఆ స్థానము బ్రహ్మరాలకు సరిహద్దు. మనలో విశుద్ధ చిత్తము పరిమళ గల స్థాన మంతయు విభిన్న దుష్ట శక్తుల వాచనమే. యీ పంచ కమలముల దేధించి, జ్ఞాత పోలను చీల్చి విశుద్ధులమగు మనని జనని మహాలక్ష్మి చివ్రానందమయమగు పుష్పత స్థితికి వృద్ధించును. యిదే చోట. సాధకుడు కృష్ణుని సైతం దర్శించగలడు. మహాలక్ష్మి, శ్రీకృష్ణుడు ఒకే విషయమునకు ప్రతీకలు [Symbols]

ప్రతి సారి ప్రయత్నించి విభలమైనను ఆమె

జరిగి నూత్నోత్సాహంతో తన విక్టరీ వున్నదికి ప్రయత్నించును. ఆ ప్రయత్న విధానములు అనుభవక దేశ్యములు.

మూలాధారమున కుండిలిని రూపంలో నడితమైన మాతృశక్తి మేల్కొని వొక్కొక్క తమలమును బేధించుకొని పెక్కున్నట్లుడు నిర్భరమగు వారముహానందము, పరపశాస్త్రమగు తన్మయత. తిష్ఠ 'జిగేత్' మనిష్ఠించు దివ్య ప్రకాశము సాధరున అనూహ్యమగు దివ్య శక్త్యానంద భరితుని చేయును. మనమున : (హృదయ తాతక ప్రకృతులు. హృదయము, మనః పూర్వరముగా సంపూర్ణముగా దివ్యమాతకు సమర్పింప బడినపుడు, జనని తన నిజరూపము లో సాక్షాత్కరించును.

అప్పుడు ముగ్ధము నగునెంచు యీ ప్రపంచమే నూత్ని అంచాంతో కన్పించును. వార గాలి విసురులో ఓ రొమ్మ రవలకలో, చిత ముంబల్లో పనిచాప నప్పుల్లో సర్వత్రా దివ్యమాతృ చైతన్యమే వానింప నారంభించును. ఆమెయే తన హస్తములతో మనని నద్విస్తున్నట్లు, ఆమెయందే నివసిస్తున్నట్లు అనుభూతి చెందగలము.

అప్పుడి ఉదయాస్తమానములు, వెన్నెల
రాత్రులు నిదిదాంధకారపుటమవాసములు జీవితంలోని
సుఖదుఃఖాలు, వెల్లు నీడలు సర్వము ఆనంద పరిమళమై
కన్పింతును. మన సరసరసలో నిర్భరమగు శక్తి ప్రస
రణము ననుభూతి చెందగలము. అప్పుడి సమస్త
జగత్తు సైతము తప్త ప్రాయమై కన్పించును. యీ
స్వస్థనాటకమును, యీ మహామృత చిత్ర ప్రదర్శన
శాలలో ప్రేక్షకులుగా మారిపోతాం. అప్పుడు మనం
సృష్టిలీల నుండి విముక్తులము, సాక్షిమాత్రులము.

జగజ్జనన విధిన్న విధముల జ్ఞానమును స్వ
రూపజేసి, సలహాలనిచ్చి దీపితమను చీకటినుండి
వెలుగులోకి పుట్టించును. తానె సాధకునిలో నిల్చి
వివిధ వాయువులను తదర్పే ఒక్కొక్క మెట్టుగుండా
సాధకుని ద్వారా తీసుకొని హోమము జ్ఞానము బోధించి
అనుమాన మొనర్చి, జీవనాదు తానె సైమాపై తన
వనక నున్న అనంత ప్రహ్లాదందమునకు చారి చూపు
చున్నది. వివిధంగా ప్రగుణాత్మకమగు ఈ సృష్టిని
చేసిందో అదేవిధంగా తన మామనుషసంహరించి మన
సృష్టిసర్వరూప సాక్షిత్వరూపు సాధ్యము చేయు
చున్నది.

దివ్య మాత అనుగ్రహము లభించిన పిమ్మట
 యీ విశ్వంలో మననిర్భయులమై నిష్క కార్యముల
 నిర్వహిస్తాము అప్పుడు నమస్తము తేజోవరితమై,
 శ్రేష్ఠవంతమై. అనంద దాయకమై యొప్పును.

యోగ సాధనకు సన్యాసులు గృహస్తులను భేద భావ మేమియు లేదు. ఒకడు తన పూర్ణ చేతనను సాధన పైనే కేంద్రీకరించును. మరియొకడు వివిధ వ్యాపారముల నెరవేర్చుచూ భగవంతునిపై మనస్సు నిల్పవలెను. వాకటి తేవల మీశ్వరులే నమ్మకొని బ్రహ్మము నందు నిమగ్నమగుటయే ప్రధానోద్దేశ్యము గా గలవి. మరియొకటి ఈశ్వరుని సగుణ, నిర్గుణ లక్షణము లందును దర్శించ గల్గునది. యీ సమస్తము భగవంతుడే యైనపుడు దేనిని నిపు పరిత్యజింప గలవు?

యీ సమస్తము భగవంతుడనుట నిజమే. కాని అ ఏక తత్త్వమే ప్రకృతి పురుషులుగా విభక్తమై సృష్టి ఏర్పడినది. యిచ్చలు పురుషుని యొక్క ఎరుక లేని ప్రకృతి బీజాశరరమైనటు వచ్చింది. అది అంధ శక్తు లకు నిలయము. పురుషుని అనగా నిర్గుణ బ్రహ్మస్థాయి తెదగ వలెన్ను. అతడు సన్యాసి కాని, సంసారి కాని యింద్రియములను జయించ వలెను. ఐహిక జీవితపు పరిధిని సధిగమించ వలెను. అట్లు దాటిపోనిదే ప్రగతి అసాధ్యము. వైయుక్తికమగు ఆశను, కామమును,

ఇంద్రియ భోగలాలసతలను జయించి బ్రహ్మమున
 లీనము కావలెను. అప్పుడీ సమస్తమును బ్రహ్మముగా
 నే అతనికి తన్నట్లును. అతను నిండు చెరువులో
 మునిగిన చేప. కైననీరే, క్రింద నీరే, చుట్టుప్రక్కల
 నీరే. అట్టి విజ్ఞాన స్థితి తెదిగి జీవించుటే ప్రధానము
 కాని సన్యాసము, సంసారము అను బేధభావములు
 అప్రధానములు.

యీ సృష్టికి ఒక లక్ష్యమేమియు లేదా? తైత్తి
 పులు బొద్దులు, పేర్కొని నట్లుగా ఇది తన పూర్వో
 త్కృష్ట స్థితినుండి పతనమగుట వలననే సంభవించిన
 దా? ఈ సృష్టినుండి తప్పిరొనుటే మానవులకు లక్ష్య
 ముగా నుండవలెనా?

తన పూర్వోత్కృష్ట స్థితి నుండి పతనమగుట
 వలననే సృష్టి ఉద్భవించినది. కాని తిరిగి పూర్వస్థితి
 ని చేరటకు వలయు సామగ్రి యంతయు యీ సృష్టి
 యందున్నది. క్రమ క్రమముగా పరిణామం ద్వారా
 సృష్టి తిరిగి దివ్య చేతన వెలుగుచున్నది. జగత్తును
 యీ పరిణామము జర్మక్రమమందు సక్రమముగా
 నడిపించుటకు ఈశ్వరతోటి లోని మహాత్ములు
 అప్పుడప్పుడు జన్మించుచుండును. వారు వైయుక్తిక
 జీవనమును పరివర్జింతురు.

ధర్మస్థాపనకు జ్ఞాన ప్రచారమునకే జీవితమును ఆంకితము చేయుదురు. అట్టి వారికి బాహ్యంతర బంధనము లేవియు లేకుండుటావశ్యకము.

అందుకే యీ రెండు ఆశ్రమము లందు దేని వలుపలు దాని కున్నవి. సన్యసిండుట జగత్తు మిథ్య అను భావంతో కాకుండా జగత్తుగా ఆకృతి దాల్చిన బ్రహ్మము యొక్క ఆరాధనలై సేవలై కావలెను. అందుకే యీ అల్ప బంధములను మానవుడు త్రెంచి పోవచ్చును. సమస్త మానవాళికి సన్యాసమే ఆదర్శము కారాదు. అద్వైతోగలానా పూర్ణమైన తన ఆత్మను మరచి పోయిన ఇంద్రియ జీవనము సైతము గర్హనీయమే. అది జీవిత లక్ష్యమునే తంగ పరచును.

మన జాగ్రదవస్థలో మన చైతన్యము
 బాహ్య ముఖముగా పని చేయుచున్నది. అందు వల్లనే
సాధనా విధానము మనం తోక పట్టి
 హారముల నెరవేర్చు
 కొన గల్గుచున్నాము. అంతర్వృద్ధి వీర్పడ పలెనన్న
 యీ బాహ్య ముఖముగు చైతన్యము అంతర్ముఖము
 కావలెను. అట్లు చేయవలెనన్న మనలోని ప్రాణ శక్తిని
 పశయొనర్చు కొనవలెను. ఏ శక్తి మనలో ఆత్మగా
 మనస్సుగా పృథ్వియైనదో, అదియే ప్రాణముగా, దేహ
 ముగా రూపాంతరము చెందినది. మనము ప్రాణమును
 నిరోధింప గల్గిన యెకల మనస్సును నైతం నిరోధిం
 ప గలము. ఆత్మ సాక్షాత్కృతి నందగలము. ఉచ్చా
 స, నిశ్వాసములుగా మన ప్రాణశక్తి పృథ్వియగుచున్న
 టి. సర్వ సృష్టికి మూలముగు 'ఓం' వారమునే దీక్షించి
 శ్వాస వార్తా జపించు చున్నాము.

ఉచ్చాసమే పూరితము

నిశ్వాసమే రేచితము

అగి పోగా రేదా సుషుమ్నాంతరము కాగా కుంభ
కము.

కుంభకము సిద్ధించి నపుడు ఓంకారము
యొక్క స్మృతిలో జీవుడు తన పూర్వ స్థిత్యన్వేషణ
ము సాగించుచూ వివిధ కమలముల ద్వారా ఊర్ధ్వ
ముఖ ప్రయాణము నొనర్చును. అప్పుడు మన బాహ్య
చైతన్య మంతర్ముఖమై ప్రాణ శక్తి ఊర్ధ్వంగా ప్రవ
హించును. క్రమముగా సావకుడు దివ్యాయ భవముల
హిందుచుండును. రోజూ ఉదయము 4 గంటల నుండి
6 గంటల వరకు ధ్యానము చేయవలెను. ఎందుకనగా
ఆ మర్త్య కాలంలో జీవుడు సహస్రారానికి పయనిస్తాడు
ప్రకృతి, పరికరము ప్రశాంతంగా ఉంటాయి. ఇక
సాయంత్రము 5 నుండి 7 గంటల వరకు ధ్యానం
చేయటం కూడా ఉత్తమమే రెండుపూటల వీలుకాని
వారు ఉదయం ఒకసారి మాత్రం తప్పక చేయాలి.

ధ్యానమునలై నిర్ణయించు కొనిన గది ఎప్పు
డు పరిశుభ్రముగా నుండవలెను. వీరులు, పొద్ది, కలు.

చేరరాదు, విపరీతమైన గాలి తాసి, వెలుతురు గాలి ప్రదేశించుకూడదు. స్నానానంతరము ఆ గదిలో ప్రవేశించి అనిరికి, గురుదేవులకు సమర్పించి ఉత్తర లేదా పూర్వదిశాభిముఖుడవై కూర్చుందుము. పద్మాసనమే ఆస్కర లేదు. మాములుగా కూడా కూర్చోచున్నది అనిరికి ఒకే విధమైన వ్యాస పద్ధతి సరిపడక పోవచ్చును. ఎందు కనగా మనములు తీన్న ప్రకృతులకు చెందినవాడు. అందు వల్ల వారి వారి ప్రకృతికి సరి పడే మార్గమే అనిసరిస్తే బావుంటుంది. సద్గురువును మనము చేరినప్పుడు మనకు సరిపడే మార్గాన్ని అయినే చూపిస్తాడు. ఇందులో త్రిభావమైనది రెండు. ఒకటి అంతా మనస్సును కేంద్రీకరించటం, రెండవది హృదయంతో. మొదటి వారికి దేహాత్మ విచారము, రెండవది అపకృతమైనది. రెండవ వారిలో ఉత్త, సమర్పించు. ప్రతి భక్తిక విహీనము. అలాగని ఈరెండవ ఇలా కచ్చితంగా విడిచియుటానికి చిలు లేదు. అత్యానాత్మ విచారము చేస్తే సాధకుడు ఆర్థ పూర్ణమైన పిలుపుతో అమృత పీఠానికి ఉప్పుడు. సమర్పించే ప్రధాన గా గల సాధకునికి అత్యవిచారం అవసరమి.

అనుకూల దాంపత్యము అత్యవసరము. జీవితము ఇంద్రియ తృప్తి కొరత జాడను మహత్తర

గమ్మమును చేరుటకై సాగు యాత్ర అని సంపత్తులు
 గ్రహించి వలెను, అత్యు, బ్రహ్మము అనగానే లోక
 మును వదలి అరణ్యంలో తపస్సు చేసుకొనుట అను
 అభిప్రాయము మార వలెను. జీవించుట అనేది గొప్ప
 కళ. ఆ కళలో మనని నిష్ఠాదుల జేయునదే యోగము.
 సంగీత, సాహిత్యాది వివిధ కళలు బ్రహ్మము యొక్క
 వివిధ లోకముల ప్రతిబింబించు చున్నవి. రసదృష్టి
 విద్యుదృష్టిగా పరిణితి చెందినపుడు యీ సమస్తము
 వివ్యానందమునకు మనలను లేవనెత్తు సాధనములు
 కాగలవు. వాకగద్గీపువ్వు మొదలు, నీలాకాశంలోని
 వాక రెలిమేఘము, ఉదయ వంద్ర ఖ అది యిది
 అనరేల, సమస్తము అనుచున్నది! అనందమునకు భిన్నమై
 న జేమియు లేదు. తన వ్యక్తి చేతన పరమోన్నత
 స్థాయిలో తీనమైనప్పుటి స్థితి అది. మన చేతనాంశము
 అనుభవమే యీ సుఖదుఃఖముల అనుభవము. చేతన
 ను పుష్కల స్థితికి కొని పోవుట ప్రధానము. యీ
 కళల యొక్క లక్ష్యము మౌనపుంకు తదనుభూతిని
 కల్గించుటే కాని, సాంఘికార్థి కాని ప్రయోజన సాధనము
 కాదు. ఆ ప్రయోజనమునకై ఒకడు కళను పునయో
 గించవచ్చును. కాని అక్కడ కళ అల్ప లక్ష్యముననే
 పరియోగించి ఒకవదన అర్థము.

గతి, నాదం, రూపం, రంగు వీటి లీలయే
 బ్రహ్మ యీ వ్యత్యమాన ప్రపంచం. వీటి లోనే, వీటి

యందే మనం జీవిస్తున్నాము. యీ వివిధ విధముల
 ఐహ్యము ఎట్లు రూపొందినది. అందు నిమిత్త
 కారణమేది? ఉపాదాన కారణ మేది? పురుష
 ప్రకృతుల వివేచన. అట్టి వివేచనతో సదా
 జీవితమును గడుపు వాడు సాక్షి మాత్రుడే
 కాని, బద్ధుడుకాదు. అట్లు జీవించుటే యోగము.

అర్జునా! నాయందు మన స్సంచి యుద్ధము
 చేయుచున్న శ్రీ కృష్ణ భగవానుని దివ్యోపదేశమిదియే
 కదా!

మనస్సుకు ఉద్వేగము కలిగించు పదార్థము
 అను సాధకుడు స్వీకరింప కూడదు. వొకవైపు చలన
 కారకములగు పదార్థముల భుజిస్తూ నిశ్చలత్వము
 ఆహారము నాశించుట వెర్రి పరి. ఉప్పు,
 కారము, పులుసు యివి అంఘా
 వాద కూడదు. ఏదికాని శ్రుతి మించగూడదు. “ అది
 సరత్రా పర్జయేత్ ” అను నానుడిని అక్షరాలా
 అమలు పరచవలెను.

“ యుక్తాహార విహారశ్శు
 యుక్త చేష్టశ్చ కర్మశు
 యుక్త స్థిపానావ భోదశ్చ
 యోగో భవతి దుఃఖహా ”

తా॥ ఆహార నియమము, విహిత నియమము కర్మలను
మితముగా చేయుట, మితముగా నిదిగ్రించుట, మితముగా
మేల్కొని యుండుటను ఆభ్యసించు వానికి ధ్యాన యో
గము దుఃఖములను పోగొట్టునది కాగల్గును.

యిది సర్కస్ తీగ వై నడుచు మనుష్యుని
స్థితి వంటిది. ఏ మాత్రము మనస్సు చెదిరినా క్రింద
పడిపోతాడు, ఏ ఆహారము వలన తన మనస్సు నందె
ట్టి మార్పు కల్గుచుండునో ఎల్ల వేళల కనిపెట్టుచుండ
వలెను.

బ్రహ్మచర్య జీవితము గడుపు సాధకుడు వుప్పు
కొరములను పూర్తిగా త్యజించి నిలవ గల్గిన చాలా
మందిది. లేని యెవల అతి తక్కువగా వాడ వలెను.
దీప్త సావన దళలో పాలు, పళ్లు వాడిన ఉపయోగకర
ముగా నుండును. అపరిశుద్ధుల చేత పంటకముల
భుజించరాదు. సులభముగా జీర్ణమగు ఆహారమునే భుజిం
ప వలెను. ఉల్లిపాయ, తుమారీ' చింతపండు, ముల్లంగి
వంటి తయోగుణ కొరక వస్తువుల పరిత్యజింప వలెను.

ప్రతి దినము జన్మ అభ్యసించు
 మందగా మనకు అనుభవములు కలుగ నారంభించు
 ను. 15, 20 రోజులలో శరీరముతో ప్రాణ సంఘ
 అనము గమనింతువు. జలదరింపులు జయలు చేరి

ప్రాథమిక దేహం లోని వాయువు
 ప్రతి పరివహించ మొదల
 అనుభవములు యను. క్రమముగా శరీర
 మన స్పర్శ నశించును.

భూమిద్యమున వెలుగు కన్పించును. అకాశము, నక్ష
 త్రములు, వెన్నెల మొదలగు అనేక దృశ్యములు కన్పిం
 చును.

జీవునకు ఆ జపము అలవాటైన పిమ్మట
 తనకు తానే ఎల్లవేళల దారినే తొనసాగించు చుండు
 ను. జాగ్రత్తస్వప్న సుషుప్తులందును అచ్చి వ్యాసము
 తొనసాగుచుండును. నిద్రలో జీవుడు అనేక విచారము
 భవముల పొందుచుండును రమణీయములగు ప్రకృతి
 దృశ్యములు, దేవాలయములు, మహా పురుషులు
 కన్పించును. అజ్ఞాత ప్రదేశములందు వలించుచున్నట్లు

అనుభవములు కలుగును.

నేను పల్లమునకు ప్రవహించు నట్లు మనస్సు సహజముగా ఇంద్రియ విషయముల వైఖ్య ప్రసరించును. అట్లు ప్రవహించుట దానికి అరేక అన్యల నుండి అభ్యాసము, శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధముల రెన కాక స్వతముగ మనస్సును వాటి నుండి విడదీసి, ఇంద్రియ గ్రాహమును వాటి వ్రోవలెను. మనస్సును దాని విరకాంధ్ర అలవాట్ల నుండి విడదీయుట అంత ముఖ్యము కాదు అందువలన సహజముగానే సంఘర్షణ తలచుచును. అది వివిక్త దృశ్యముల వార్షరా మనకు కన్పించును వాటి విహృష్యాత్మకములను తెలుసు కోవలెను. ఇవి కలల వార్షరా ప్రియతమములు. సంరేక రూపముగా నుండు వాటి నిజార్థముల నది వివరించు చున్నాను, ఇవి అన్నియు మనలోనే ముగ్ధములు. అనుచు శక్తులని నిర్దేశించుచున్నాను.

1 పాములు:- ఇవి చిన్న కట్టిపాముల వద్ద నుండి కొంతదిలువల వరకు ఏ మాత్రంలోనైనా కన్పించును. ఇవి మానవుని లోని లైంగిక వాంఛకు ప్రతీకలు

2 గేదె, దున్నె అబ్బోలు, ఇవి అన్నియు దుష్టజములకు చిహ్నములే. ఇవి అనుభవములలో మనని ముందు చేగిత. ఇవి నిరోధించు చున్నవి.

3 గడ్డము, మీసములు విపరీతముగా పెరిగిన
వికార స్వరూపులగు మనుష్యులు.

4 గాడిద, కోకి, గుడ్ల గూబ వంటి పక్షులు.

5 రేచు కుక్కలు, కాకులు, గ్రద్దలు.

6 కోతులు, ఏనుగులు, ఎలుగు బంట్లు, పులులు
సంహములు.

7 బుల్ డోగ్స్, లారీలు, వైకిల్ మోటార్స్
వాటి నెక్కిన మనుష్యులు.

8 మల మూత్రములు, పేదతో కూడుకొనిన
మర్గంద ప్రదేశములు నిమ్న ప్రకృతికి చెందినవని
గ్రహింపవలెను.

9 బూజు పట్టి, ధూళి, ధూసరిత మైన యిల్లు
మన మనో మార్చిన్యతను సూచించును.

10 వికార స్వరూపులు. మలిన చేహులగు
మనుష్యుల వద్ద వీ. ఫలహారములు గ్రహించుట గుణ
ములకు లొంగి పోవుటను సూచించును.

11 చుట్ట, లేదా సిగరెట్టు త్రాగినట్లు కన్పించు
ట తమో గుణమునకు లొంగి పోవుటను సూచించును.

12 గుణములు దొంగిల పతే కూడా కన్పించును

13 చెరువులలో, బావులలో స్నానము చేయుట
బురుదలో కూడుకొని పోవుట, గోరులలో పడుట,
ఇవి మనము త్రమలో వడు ప్రమాదమును సూచించును

14 మూలారామము నుండి విశుద్ధము వరకు
గల ప్రయాణమంతయు ఒక భయంకరారణ్యము
గుండా జరుగుచున్నట్లు కన్పించును.

15 టమాటోలు; మామిడి కాయలు; ఎండు
మిరపకాయలు బేరము చేయుట లేక తినుట గుణముల
కు లొంగి పోవుటే.

16 దంతములు రాలి పోవుట పాత ప్రకృతి
వివర్తన మగుటను సూచించును.

17 రంగు రంగుల నదులలో కొట్టుకొని
పోవుట; మహా సముద్ర తరంగములు మనని ముంచి
వేయ యత్నించుట రాసున్న అపదలకు [యోగ సంబంధ మైన] గుర్తులు.

18 కారు మేఘములు కూడా ముసలైన యొక్క
అస్తవ్యస్త స్థితికి సూచకములు.

19 కుష్టు వ్యాధి పీడితుల వలె, మనకు పరిచయమున్న కొన్ని ప్రత్యేకమగు పేర్లు గలవాఁడ చూపకతో నూ తవి కన్పించును.

20 మేక కన్పించుట కామమునకు గుర్తు.

21 విపరీతమగు నూనె పదార్థముల భుజించుట.

మన భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన సమాచారము
ఈ తప్పుగా పనికి మనను పథ విహీనులను చేయ

యత్నించును. కాని ఏది అనుర శక్తియో ఏది దీప్త శక్తియో సాధకుడు నేర్పుగా గ్రహింప వలెను. అవి మన గురువు రూపం తోనూ కన్పింపవచ్చును. అయిన ను చానకేదైన ప్రమాదమో అప్రీతికర ఘటనమో తప్పక జరుగును, అందువలన అది మాయ యని గుర్తింప వలెను.

మన యొక్క ఉన్నత స్థితిని సూచించు మని తొన్ని దృక్పథముల గూర్చి తెలుసుకొందము.

1 నలు చిక్కుల మంటల క్రమ్మి సమస్తము వహింపబడు చున్నట్లు కన్పించిన తనలోని కల్మష మంతయు దగ్ధమగుచున్నట్లు తెలుసుకోవలెను.

2 చిలుకలు హంసలు మనలోని శుభగుణములు

3 కాకులు, గ్రద్దలు, దుష్గుణములు.

4 చిలుకలు గ్రద్దలు కొట్లాడుట మన లోని సురానుర శక్తుల సంఘర్షణ మని గుర్తింప వలెను.

5 నీటిలో బోటుపై పయనిస్తున్నట్లు కన్పించుట పురోభివృద్ధి సూచకము.

6 ఏకతార లేక పీఠ వాయింపుట వాస్తవిక సక్రమముగా నుండి అభివృద్ధికి సంసిద్ధులగు తెలుపు చుండును.

7 అనుభవముతో మాంసము తిన్నట్లు కన్పించునది వెంటనే మంచి అనుభవము కలుగునని గుర్తించవలెను.

8 గురుదేవులు మరళినూదుచూ పాదుచున్నట్లు కన్పించుట ఈశ్వరుని పిలుపును సూచించును.

9 తాను రెండెద్ద బండి నెక్కి యుండ అసక్రమముగా నడచుచున్నట్లు కన్పించుట మన మనోఽశ్చలత్వమునకు గుర్తు.

10 ఎద్దు పరుగెత్తి వాని, పోట్లాడు కొని గాఢ బండిని వదలేసిన త్వరతోనే గుఱములు చెలరేగునని గ్రహించవలెను.

11 కొండల నెక్కుట, రైళ్లలో పయనించుట, విమానములలో పయనించుట, పెద్ద మేడలలో ఒక అంతస్తు నుండి మరో అంతస్తుకు ఎక్కుట, ఉన్నతి స్థితికి పోవుటను సూచించును.

12 గుర్రముపై పయనించుట కూడా ఉన్నతి స్థితి సూచకమే.

13 గాడిద ఎప్పుడూ మనలోని అసహ్య వాతావరణమునే సూచించును.

14 పిఠా, చేణు, ఘంటా, మృదంగాది శబ్దములు కూడా మన ఆభివృద్ధిని సూచించును.

15 పచ్చని పైరు లేదా కోతికు వచ్చిన పైరు ఇవి శుభ సూచకములే.

16 చీపుడు తో ఇల్లంతయు వూడ్చుట. అలుకు
ట మనస్సును పరిశుద్ధ మొనర్చుటయే.

17 డైరము చేసికొనుట; బట్టలు ఉడుకు కొనుక్కి
మొదలగు ద్రవ్యములు కూడా అట్టివే.

18 పండులను, ఎలుకలను, చంపుట ముష్టి శస్త్ర
లను చంపుచున్నట్లే.

19 దివ్యుని అంతరిక్షమున కెగిరి పయనించుట
విష్వలొగు మహోరువులతో సంధాషించుట బొన్నిత్య
సూచకములు.

ఇవి అన్నియు ఒకనాడు కన్పించు ద్రవ్యము
లు కావు. కొన్నేళ్ల సావనా సారాంశమిది. ఇవి అగపడు
టకు కొన్నేళ్ల సావన అవసరముగనును. మొత్తము
మీద ఇది ఒక మహా రంగ్రామము సావకుడు యీ
పదినై ద్రవ్యములను దర్శిస్తూ ముందుకు సాగి పోవలె
ను. జాగ్రత్తతో అను దిని దానిని దేవుని యుండిపోవును
మాయా ద్రవ్యము కన్పించగానే దేవుని తెలివొంది ఇది
మాయ' అన్న యెడల ఆ ద్రవ్యము పోయి దివ్య
ద్రవ్యము కన్పించును. మాయ వికార రూపముతో
కన్పించి నపుడు నీవు శ్రీ గురుదేవుని స్వామివ్యరణ
మొనర్చిన అది తనమై పోవును, లేదా హరిపోవును.

మన నిజస్వరూపమును బ్రహ్మముగూర్చి సదాతెలివొంది
యుండ వలెను. ఈ సంగ్రామమున మన సమర్థత
స్థాయిని బట్టి జనని, గురుదేవుల సహాయము సదా
మన వెంటనే ఉండను. మన తరఫున వామా యీ
దుష్ట శక్తులతో పోరాడుదురు. కొన్నాళ్ల సాధన వలన
తనలో అసుర శక్తులెవ్వియో, దివ్యశక్తు లెవ్వియో
సావకుడు గుర్తొవ గలుగును. క్రమముగా యీ దివ్య
శక్తులు విజయము సాధింతురు. వారు పతాకము
లెగుర వేయుదురు. విజయ గీతము లాలపింతురు.

ఇవి మన్నియు జనని అభీష్టము ననుసరించియే
జరుగును. ఆమె తానడ్డరించు కొనదలచిన వానిని
సర్వవిధములను తయారొకనల నుండి, సమస్తాపదల
నుండి, పరకృతి ద్రవ్యమోహములనుండి, తప్పించి
పరమ పదమును హోదించ వేయును,

కాని మన సర్వ ప్రకృతి యొక్క సంపూర్ణ
సమర్థత మావశ్యకమును విషయమును ముగిచరాదు.

“ లక్ష్యచ్యుతం చేద్యది చిత్తమిషాద్
 బహిర్ముఖం సన్నిహితే త్తత స్తతః
 ప్రమాదతః ప్రచ్యుత రేఖి కందుకః
 సోపాన పంక్తౌ పతితో యథా తథా । ”
 (వివేక చూడామణి ౩౭౨ శ్లోకము)

“ మనస్సు తన లక్ష్యము నుండి మరలి బహిర్ముఖమైన ఎడల పైపై నుండి జారిపడిన బంతివలె అంతకంతకు అపదలు అధోగతిని పొందు చుండును. ”

అంధకారము నుండి వెలుగు లోనికి తనలో పరివర్తన జరుగు సమయమున సాధకుడు తన సర్వ ప్రకృతిని గూర్చి అతి మెలకువగా నుండ వలెను తనలక్ష్యము దృశ్య ప్రపంచము కాదని పరబ్రహ్మమే యనియు సదాజ్ఞప్తి యందుంచుకొనవలెను అంతయు

బ్రహ్మమయమే యైనను అజ్ఞానము కలుగుటకై నిర్గుణ బ్రహ్మస్థాయి కెదుగుట అవశ్యకము. కావునా సారవిద్యకమందు దృశ్య విషయములపై తాత్పర్యంతి ప్రవేశించి ఖండా చాలా జాగ్రత్తగా నుండవలెను. ఇంద్రియ విషయములయొక ప్రాథమిక వివేక మాత్రము ఉండరాదు. ఇది తన్నుతాను ఒక మహాగిరి శిఖరము వైకి చేరవేయుట వంటిది. గురి నుండి మనస్సెప్పుడు తప్పినను ప్రక్కనున్న అగారములో పడి పోవును. తిరిగి పోవుకొనుట చాలా అరుదు. అగారమగు తమస్సు మానవు నాక్రమించును. ప్రాణ ప్రకృతిలోనూ మనస్సులోనూ తీవ్ర సంఘటనము సంభవించును. భరితము అకాంత. అవేదన, అనారోగ్యము, విషాదము, మనశ్చాంచల్యము.

ఒకసారి నిన్నురేవు సమర్పించుకొనిన పిదప (పరివర్తనాదీత స్థితి పొందే) చక ముందే) నీ స్వీయాభివృద్ధిని సమర్థించు పాత్రులైన సంకలించు మనస్థితి అవి. అందుకే నీ అహంకృత నిధికముగా అతర్కించు విషయముల నుండి దూరముగా మెరుగుము. తావేటి పతే సదా నీ చుట్టూను ప్రాణియార్థముల నుండి మరలింప సమర్థుడవై యుండవలెను. దీనికి పాత్రుడవైనను ముందుకేగలేవు. ఇతరుల వైరుక్తిక

విషయాంతో అధికంగా తావాత్మ్యం చెందిరాదు.
 వారినిగూర్చి, వారి వ్యక్తిత్వాన్ని గూర్చి
 చింతించుట వలన, వారి నన్నిటిలో అధికంగా,
 ఉండుట వలన నీవై వారి ప్రకృతి యొక్క ప్రభా
 వం పడుతుంది. ముఖ్యంగా స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఎలాంటి
 ప్రాణ ప్రకృతి యొక్క (కామ సంబంధమైన ప్రభా
 వము లేని స్నేహము చాలా అరుదు. నీవెంతగా
 పవిత్ర భావంతో, సహృదయతతో, ఆత్మిక ప్రేమతో
 ఎదుటి వారిని సమీపిస్తున్నానని తలచినా, కొన్నాళ్లు
 గడిచెసరికి పోరాట ప్రకృతియొక్క వలతో చివ్వు
 కొన్నాళ్లు గమనిస్తావు. అలాగని ఎలాంటి దైవిక సం
 స్కలు తెలెత్తని స్నేహాలు స్త్రీ పురుషుల మధ్య లేవని
 కాదు. కాని చాలా సంవత్సాల్లో అవి విధిం కావటా
 నికే అవకాశం ఎక్కువ. ఈ జాగ్రత్తలన్ని ప్రారంభ
 దశలో అవసరం లేవు. సాధకుడు ఒక ఉన్నత స్థితికి
 చేరిన తర్వాతే ఈ విషయాల్లో చాలా శ్రద్ధ పెట్టాచా.

ఇదిలా ఉండగా గృహస్థుల మారెమిటనే
 ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది. ఒకడు ఏ చేస్తున్నాడనేది
 ముఖ్యం. కాదు ఏ చేతనతో చేస్తున్నాడనేది ముఖ్యం.
 అయితే అలాంటి ఉన్నత చేతన తెదగడానికి నాధాన
 లకు కొంత కాలం పడుతుంది. అంత వరకు ఒక ముడు

కులతో ముందుకు పోవలసిందే. సాధనలో ఒకానొక తప్పుతప్పు స్థితి చేరుకున్నప్పుడు మాత్రం సాధకుడు తాత్కాలికంగా లైంగిక సంబంధాలను పూర్తిగా విడలి పెట్టాలి. అది మూడు నెలలు లేదా ఆరు నెలలు లేక సంవత్సర కాలం కానీ కావచ్చు.

నిద్ర లేవగానే రాత్రి అంతయు తాను చూచిన వివిధ దృశ్యముల స్మృతికి తెచ్చుకొని వాటి అర్థముల తెలుసుకొని తన మనస్సెల్లనన్నదీ. మరునాడు తానెట్లు జాగ్రత్తగా మొగవలసిందీ తెలుసుకోవలెను.

దీని అతి ముఖ్యము. ఏ మాత్రము తొందరపాటు లేకుండా దైవ్యంతో, పట్టుదలతో, విశ్వాసంతో ముందు కేగవలెను. యోగము

దీని సంగతి నైతము విపరీతమగు ఫలాకాంక్ష ముండరాదు. నీ ఆవేదన హృదయ కుహరమును చీల్చుకొని రార్చిచ్చిలా వెలవడిన నాడు నీవు దైవము యొక్క అభయవాణికి విన గలవు. అప్పుటి నుండి దైవమే నీ జీవితమునకు మార్గ దర్శకత్వము వహింప గలదు. నీవు మారు మాటాడకుండ ఆ సలహాలను పాటించిన చాలును. వేయి సార్లు

మనస్సులో నిరాశ కలుగ వచ్చును. కాని మరొక్క సారి ధైర్యమును తెచ్చుకొనుము. దైవాజ్ఞలను పాలింపుము. చిరకాలముగా నీ కలవారైన జిండు ప్రకృతి నుండి లౌకిక వాతావరణము నుండి, అలౌకిక దివ్య లేజస్సులోనికి పరివర్తన చెందఁట అంత సులభము కాదు. అడుగడుగున తన పూర్వపు అలవాట్లకు, ఆశాంక్షలకు తిరిగి పోవుటకు. మనస్సు వెనుగులాడును. మొరాయించును.

నీలో ఆవేదన (Aspiration) ప్రకృతి యొక్క అన్ని భాగముల నావరించి యున్నప్పుడు, అన్నియు సక్రమముగానే ఉండును. దివ్యానుభవములు కలుగుచుండును. మనస్సు సవా ఉన్నత చేతనతో ఉండును. కాని ఈ ఆవేదన చాలా మందిలో స్థిరమైయుండదు. తాటాకు మంటలా తాత్కాలికంగా వెలిగి ఆరిపోయే ఆవేదన వల్ల శాశ్వతమైన దేమియు లభింపదు. మరి కొందఁలో వారి ప్రకృతి లోని కొన్ని భాగములు తీరుగు బాటు చేయును. అప్పుడు చిల్లల కుండలో నీరు వలె ఈశ్వరుని కదులు. శక్తి యొక్క అవరోహణములు వ్యర్థమై పోవును. ఇటువంటి దశతో సాధకుడు ఎన్నియో కష్టముల

నెదుర్కొన వలసి వచ్చును. ఎంతో కష్టపడి మూలా
దొంగముఠాని కుండలరిని పైకి తీసుకొని వెళ్లే అది కొద్ది
సేపటికేనే క్రిందికి పడుతుంది. ప్రాణ ప్రకృతి తిరుగు
బాటు జరిపి నపుడు కుండలరి నేర్చుగా పైకి పయ
నెందు. దాని పైకి తీసుకొని వెళ్తున్నప్పుడు
నడుములో నొప్పికలుగును క్రిందికి ఒత్తిడి చేస్తూ పైకె
గుండున్న స్పృంగువలె దారి వదిలితి కుండు
వలసి శరీరము నేల విడిచి తమకు ఒత్తిడికి లొనగును
ఇలా దాగుడుమూతలు ఎన్నాళ్లు జరుగుతాయో నిక్క
చ్చగా చెప్పలేము. అది వారి ప్రకృతిపై ఆధారపడి
ఉంటుంది.

సీతా దైత్యము నున్నూలింప
జేయుటకై అమ్మను వేడుకొనుము! ప్రార్థించుము!
సుఖ దుఃఖా లో, సకటాలలో విపత్కర పరిస్థితుల
లో ఎల్ల వేళల జననిని తలంచు కొనుము. అమ్మ
తల్లిక చేయూత నిచ్చును. కాలిని పార్శ్వన హృద
య పూర్వకముగా నుండ వలెను. వేదంతో బాప్పు
పూజ్ఞ నేత్రుడివు కావలెను.

లోకములో అనేక విధములగు ప్రకృతులకు
చెందిన మనుష్యులున్నారు. కొందరు ఇంద్రియైక జీ
వము పరిమాణంగా తలంచువారు. మరి కొందరు కళా

కాథకులు మరి కొందరు విరాగులు. ఇది వారి వారి జన్మ పరిణామముపై ఆధారపడి యుండును. ఏది యేమైనను మానవుడు దృశ్య ప్రపంచమునకే బద్ధుడు కాక ఇంద్రియాతీతమగు ఏదో అనిర్వచనీయ స్థాయి కెగిరి పోవలెనను, ఆరాటం, ఆవేదన, సంక్షోభం అతని మనస్సులో ఎంతగా ఉంది, అన్న దానిపై యోగంలో అతని విజయం ఆధారపడి ఉంది.

అట వాక్కు లేదు, రూపం లేదు, రంగు లేదు, అది సమస్తేంద్రియ విషయములకు అతీతమైనది. ఏదో భావన హృదయంతో మెదలుతుంది. కాని దానిని పివరించలేను.

“ ఏదో అపూర్వ రక్తిమ స్ఫురించు గాని
అర్థమ్యు కాని భావ గీతమ్యు లవి ”

అని భావనా శక్తి యొక్క చరమ దశ నుండి
అలాపించిన కవి స్థితి ఉద్భవే నమో:

★ ★ ★

ప్రానవ చేతనలో ఆరేక అంతస్తులున్నవి.
అతని మనస్సు ఏ అంతస్తు పై నున్నప్పుడు ఆ గుణముల కల్గియుండును. కేవలమి ఇంద్రియైక జీవుల కన్న

కళక యందు తన్మయించు వారున్నత చేతనాగి
 జీవులు. యీ దృశ్య లోకము వారికి అదృశ్యలోకము
 నకు అధిరోహింప జేయు నిచ్చెన పతే పువ మొగు.
 చును.

నీ చేతన యొక్క అఖరిమెట్లు బ్రహ్మము.
 అదియే నీ సత్యస్థితి. తక్కిన వన్నెయు పతన స్థితియు.
 యోగము నెన్నీ వివిధ అంతస్తులను దాటించి నీ సత్య
 స్థితియగు బ్రహ్మమును ప్రాపింప జేయును.

అందుకే యోగులలో రసదృష్టి అపకృష్టము
 పెంపొందును. వారి యాత్మలో అధిపాకమణిలే. యోగు
 లలో, సంగీత, కవిత్వ, చిత్రలేఖనము
 సంజనాత్మక శక్తులు తప్పక పెంపొందుతాయి.
 స్పృహనా శీలమగు రస హృదయుడు కానివాడు బ్ర
 హ్మమును ప్రాపింప లేకని శ్రీరామకృష్ణుని వాక్యము.

?

అపరోక్ష మూర్తియే సర్వమతముల శాస్త్ర
 రము. మహమ్మదు, క్రీస్తు, జరాతుత్రు వివిధ భావన
 య ప్రవక్తల అట్టి అనుభూతిని పొందినవారే. కాని
 యోగము ఒక శాస్త్రంగా వృద్ధి చెందింది. మన వాక
 త దేశములానే.

ఏ మతం లో కాని ఒకానొక వ్యక్తికి దివ్యా
న భూతి లభించిందంటే అతను పున్నత చేతనకు
అధిరోహించాడన్న మాట. అతను తెలిసినా తెలియ
కున్నా తన లోపల జర్గుతున్న దేదే. దానికై వాడు
వొక విగ్రహం మీదనో నామ జపం మీదనో అధా
రపడి వుండవచ్చు.

యోగం అలాకాక నీపై నువ్వే అధారపడ
మంటుంది నిన్ను నీవు తెలుసుకొమ్మంటుంది. యీ
మాస్తిం ద్వారా నీలో చొరబడి, నీ చేతన యొక్క
వికార ఆంతస్తుల నధిరోహించ మంటుంది.

యోగం వొక ప్రత్యేక శాస్త్రంగా వృద్ధి
చెందటం వల్ల దివ్యానందాన్ని, పున్నత చేతనను
విముక్తిని కాంక్షించే వారెల్లరు దానిని అభ్యసించ
డానికి వీలైంది.

అన భూతియే ప్రధానము. అట్టి అనుభూ
తిని కల్గించ లేకపోతే యీ మతములు, దేవాయ
ములు, పూజలు అన్నియు వ్యర్థములే.

సహి కశ్చిత్ క్షణమపి జాతు కిష్టత్యకర్మకృత్;
కార్యతేహ్యవశః కర్మ సర్వః ప్రకృతి-జైర్లుజై, 1

ఎవ్వడును: క్షణ కాలమైనను. ఒకానొకప్పుడైనను
కర్మలను మాని యుండలేడు ప్రకృతి జడ్డుడైన ప్రతివ్యక్తియు
అస్వతంత్రుడై కర్మలను చేయుచునే యున్నాడు.

ఈ కావ్యావ్యమివంశ కర్మం యత్కించ జగత్థ్యాం జగత్
తేవ త్యక్తేన భుంజీతా మా గృధః కన్యన్సిద్ధసమ్ 2

విశ్వ సంచలము లోని చచ్చి పాడి జగత్తేది కలదో
కది జంతయు ఈ శ్వరునికు నిగసమైయున్నది అందువలన
శ్యాగబుద్ధితో అను: విభ్రము. ఎవరి ధనమును కోరకుము.

కుర్వ స్నేవేహ కర్మాణి జిజీవిషేచ్ఛతం సమా:
ఏవం త్వయి నాన్యథేర్హస్తి న కర్మ లిప్యతే నరే. 3

ఈ శ్రోకమున పదాలు చేయుచునే వందసంవత్సరము
ల జీవించగోరవలెను. ఇట్లు గాక నరదవసు నీయందు కర్మ
లను ను: లిప్యని విరమేదియు లేదు.

! జగవద్గీత స్మృతీయర్థః 5 వ శ్లో: 2,3. * శోప పదము 1,2

మానవుడు నదా కర్మలు చేయుచునే యుండును. అలోచించుటయో, కర్మేంద్రియ వ్యాపారమో ఏదియో యొకటి తప్పక చేయుచుండును. చేయవలదని అనుకొనినచు చేయకుండా ఉండలేడు. నదిలో నుడిగుండములో చిక్కిన గడ్డిపోచ ఏవిధంగా అవకమై మళ్ళీ మళ్ళీ తిరుగుతుందో ఆవిధంగా ప్రకృతికి దానుడైన ప్రతి వ్యక్తియు కర్మలు చేయుచుండును. జగత్తు కర్మచే ప్రవర్తించు చున్నది. అంతరేంద్రియ, జ్ఞానేంద్రియముల నిగ్రహించకుండా కేవలము కర్మలు వదలి వంత మాత్రముననే మానవుడు మోక్షమును పొందజాలడు. మనస్సు ఆయా ఇంద్రియ విషయముల గూర్చి చింతించు చూనే యుండును.

ఇక ప్రకృతికి దానుడై అజ్ఞాతతో సంసారమున ప్రవర్తించుట కూడా దుఃఖ హేతువే. మానవుడు సిద్ధ్యావిద్యలను గుర్తెరిగి కర్మలు చేయవలెను.

అఖండము, పర్వవ్యాపకమగు పరమాత్మ జ్ఞానమే విద్య.

నామరూపాత్మకమైన తిన్న జగత్తును, అనగా

విశ్వములోని విభిన్న వస్తువులు మనుష్యులు, వృక్షములు
ఇవి యిన్నియు వేరు వేరు అనే భిన్నాత్మక జ్ఞానమే
అవిద్య.

* హునివములుగా కన్పట్టుచున్న ఈ విశ్వమంత
జీతో వ్యాపించిన సత్యమేది కలదో దానిని తెలిసికొన్న
మానవుడు అహంభావమునకు, స్వార్థమునకులోను
గాడు. అతడు కామ్య కర్మల నుండి విముక్తుడౌతాడు.

ప్రకాశమును గూర్చి మనకు తెలిసినప్పుడు
చీకటి యొక్క నిజస్వరూపము అర్థమౌతుంది. వెలుతు
రు గూర్చిన జ్ఞానమే లేక అంధకారమున నున్న
మానవుడు అదే ఉత్తమ మనుకుంటాడు వెలుతురు
గూర్చి ఎవరైనా చెప్పినప్పటికిని, అతను స్వయంగా
చూడనిదే సంపూర్ణంగా అందుకనుగుణంగా ప్రవర్తిం
చ లేడు, అట్లే సర్వజీవులును పరమాత్మ స్వరూపులే.
యని మానవులు గీతా, ఉపనిషదాది గ్రంథములందు
చదివినను, మహాత్ములచే విన్నను, అకామోహములకు
స్వార్థ, అహంకారములకు దూరము కాలేకున్నారు.
ఇదంతయు పరమాత్మయే యని కేవలము మనస్సు
యొక్క ఉపరి భాగములో తలంచుకోవటము కాదు.
అతిని ప్రాణ శరీరములు, హృదయము, సర్వచైత

స్వము ఆ విధంగానే ప్రవర్తించాలి. అట్లు కానంతవరకు “ పరమాత్మా : ఈ సర్వమునీదే ” యని పైకి అన్నప్పటికీ తోపల యీ సర్వము నాదే అనే భావమే ఉంటుంది.

ఏ యోగి సర్వజీవుల యందు తనను, పరమాత్మ యందు సర్వజీవులను దర్శించునో అతడే విజముగా కామవాసనా రహితుడై కర్మలు చేయగలడు. మానవుడు మొదట యీ జ్ఞానమును పొందుటకు తీవ్ర ప్రయత్నము చేయవలెను. సాధన లేనిదే త్యాగ భావంతో కర్మ చేయలేడు. త్యాగభావనతో చేయని కర్మ బంధకారణమౌతుంది. పాలను కాచి తోడు పెట్టి పెరుగుగా మార్చి దానిని చిలికి వెన్నముద్దను తీసినపుడు అది నీటిపై వేసినను తేలుచుండును. అట్లుగాక నీవు పాలనో పెరుగునో నీటితో వేస్తే విగుర్తు పట్టుకుండా కల్పి పోతాయి. ఇంద్రియ విజేతయై ఆత్మ సాక్షాత్కృతి నందిన యోగి తల్లి యందు తండ్రీ యందు భాత్యా పిల్లల యందు పరమాత్మనే దర్శిస్తూ జీవించును, అతనికి బంధము లేదు. ఆయురను తలి దండ్రుల యందు వినయ భావమును, సంతానమునందు వాత్సల్యమును భార్య యందు ప్రేమానురాగములనే ప్రదర్శించును సర్వము నందున్నది. పరమాత్మమే యైనప్పటికీ ఉపాధి ననుసరించి ప్రవర్తించు

ను. అనగా ఈశ్వరునెరిగి ప్రకృతి యందుండియు
బద్ధుడు గాకుండ ప్రవర్తించుట. అతడు కర్మచేసినను
చేయని వాడే. అట్లు గాక ఎవడు బాహ్య కర్మలను
మాత్రము వదిలి మనస్సుచే ఇంద్రియార్థముల చింతిం
చు చుందునో అతను చేయకున్నను చేసిన వాడే.

పూర్ణ మనోస్త్రిగహమ కలుగనిదే కర్మను
త్యజించుట అపేక్షము. చాలా మంది భార్యా దిడ్డలను
బంధువులను నిధ్యుక్త కర్మిలను వదిలి అడవులకేగి
తపస్సు చేసికొనలే యుత్తమ మార్గమని భావించు
చుండురు. కాని అది పొరపాటు. అడవులకు వెళ్ళినా
ఆలోచనల బుర్రచని వారు సాధించిన దేమి? తం
మ గొరిగించు కున్నంత మాత్రాన తలపులు నశించునా?
పూర్ణత్వమును పొంది ఆత్మ యందే ఆనందించుచూ
ఆత్మ యందే తృప్తిపడుచూ, ఆత్మ యందే క్రిడించు
చుండు జ్ఞానికి ఇహ మందు చేయవలసిన వని యేది
యు లేదు. అట్టి మహాత్ముని కర్మా చరణములో న్న
ప్రయోజనము ఉండదు. కర్మ చేయకుండుట వలన
సంభవించు దోషవేమియు లేదు.

అయినను అట్లు కర్మను పరిత్యజించుట
పిజ్జల అక్షణము కాదు. లోకమునకు అదర్శముగా

నుండునై నను వాసు కర్మచేయవలెను.

ఇక సాధకుడు పూర్ణముగా కర్మను త్యజించ లేడు కావునా కర్మచేయక తప్పదు. కాని అతను పరమాత్మ సంబంధమైన కర్మలు చేయవలెను. ఈ జగత్తంతయు పరమాత్మ సవాసమే. ఆ భావముతో మనము కర్మలు చేయవలెను. యోగము ద్వారా సకలము నందు పరమాత్మను సాక్షాత్కరించు కొనుటకు తీవ్ర ప్రయత్నము చేయవలెను. మనము చేయుకర్మలు పరమాత్మకై గాక, ఇంద్రియ తృప్తికై చండలత్వము తోనున్న యెడల అవి అవిద్యను, బంధమునే దృఢ తర మొనర్చును. నిజమైన యోగికి సర్వము బ్రహ్మమయముగా కన్పించును అనగా బ్రహ్మమే ఈ అనంతరూపముల ధరించి క్రిడించుచున్నట్లు గోచరించును. నిజమైన విష్ణు భక్తునకు సర్వము విష్ణు మయముగానే కన్పించును. శివయోగిని అల్లేశ్వరి అంటుంది. “దేవుడే తల్లి రూపముగా పొందు తాగించును. భార్య రూపమును ధరించి విలాసముల ననుభవింప జేయును అతడు సర్వత్రున్నాడు కాలి మయామియగు ఈ శివుని జ్ఞానము గురువే కన్గింపజాలును ” అట్లే శ్రీరామకృష్ణుడు ప్రతి స్త్రీ యందును జగన్మాతనే దర్శించువాడు.

181100
140
83 44
Acc. No. 182

సారాంశ మేమనగా సాక్షాత్కరమునకు
మందు నీవు చేయు కర్మను సాధ్యమైనంత వరకు
గుణములకు దాసుడవై చేయకుము. పరిశుద్ధాంత కర
ణముచే నిర్ణయించి యజ్ఞభావముతో కార్యముల కొన
సాగించుము, మరొకవైపు మనో నిగ్రహమునకై తీవ్ర
యత్నము నల్పుము ఈశ్వరుని పిలుపుము! మొరపెట్టు
ము!

●ట్లు చేయుట వలన రోజు రోజుకూ దైవీ
ప్రకృతిలోని తెదిగి పరమాత్మ జ్ఞానము వృద్ధి యగు
చుండును. దానితో కర్మలందు త్యాగభావన నహం
ముగానే వచ్చును. ఈ విధమైన భక్తి, యోగ, కర్మల
సమాన్వయమే దివ్య జీవన మార్గము. ఇది శీఘ్రముగా
లక్ష్యమును ప్రాప్తింప జేయును.

